Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 109 (1171) ROK V | WARSZAWA — NIEDZIELA 20 KWIETNIA 1952 R. | WYDANIE H | CENA 15 gr

Depesza towarzysza Józefa Stalina do towarzysza Bolesława Bieruta

Do

Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

Towarzysza Bolesława Bieruta

Warszawa

W dniu Waszego sześćdziesięciolecia pozwólcie pozdrowić Was, Towarzyszu Prezydencie, jako wielkiego budowniczego i kierownika nowej, zjednoczonej, niepodległej ludowo – demokratycznej Polski.

Przesyłam Wam serdeczne życzenia zdrowia i sukcesów w Waszej działalności dla dobra bratniego narodu polskiego i dalszego umocnienia przyjaźni między Rzeczpospolitą Polską i Związkiem Radzieckim w interesie pokoju na całym świecie.

J. STALIN

Uroczysta akademia w Warszawie w 60 rocznicę urodzin towarzysza Bolesława Bieruta

18 bm., w 60 rocznicę urodzin Przewodniczącego KC PZPR, Prezydenta RP Bolesława Bieruta odbyła się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczysta akademia, zorganizowana przez Komitet Centralny PZPR.

Wspaniale udekorowana sala teatru jest szczelnie zapełniona uczestnikami uroczystości.

Gdy witany dźwiękami Hymnu Narodowego Prezydent RP Bolesław Bierut zajmuje miejsce za stołem prezydialnym, na sali wybucha długo niemilknąca burza oklasków.

Prezydium akademii

Uroczystej akademii przewodniczył Marszałek Sejmu Władysław Kowalski. W prezydium zasiedli członkowie Biura Politycznego KC PZPR: Józef Cyrankiewicz, Konstanty Rokossowski, Jakub Berman, Hilary Minc, Aleksander Zawadzki, Franciszek Jóźwiak, Roman Zambrowski, Franciszek Mazur, Zenon Nowak, Edward Ochab, Stanisław Radkiewicz, Hilary Chełchowski, Adam Rapacki i Stefan Matuszewski oraz: wicemarszałek Sejmu, przewodniczący CK SD Wacław Barcikowski, wiceprzewodniczący PKOP, wiceprezes NKW ZSL Stefan Ignar, członkowie KC PZPR: Franciszek Fiedler, przewodniczący CRZZ Wiktor Kłosiewicz, przewodniczący ZG ZMP Władysław Matwin i szef Głównego Zarządu Politycznego W.P., wiceminister Obrony Narodowej gen. bryg. Marian Naszkowski. W Prezydium zasiedli również: sekretarz NKW ZSL Ozga - Michalski, sekretarz ZG Ligi Kobiet Stanisława Zawadecka, prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Jan Dembowski, sekretarz KW PZPR Władysław Wicha, przewodniczący Prezydium St. Rady Narodowej Jerzy Albrecht, prezes ZG Literatów Polskich Leon Kruczkowski, robotnik Pafawagu Stefan Ostrowski, górnik kopalni „Polska“ Wiktor Markiewka, robotnik huty im. Bolesława Bieruta w Częstochowie Marian Karasiński, marynarz Wiesław Wieczorek, robotnik FSC im. Bolesława Bieruta Wł. Domagała, członek spółdzielni produkcyjnej Milin - Aleksander Sarka, chłop gromady Chraplewo — Jan Gucia, robotnik PGR Szczecin — Stefan Nowak, student Uniwersytetu im. Bolesława Bieruta we Wrocławiu — Henryk Słabek, ślusarz z Nowej Huty - Piotr Wysokiński, prządka z Pabianic — Zofia Lubczyk, nauczycielka Liceum Pedagogicznego w Białymstoku — Barbara Cymnicka, chłopka z gromady Pturzyn pow. Sochaczew — Cecylia Słarzewska oraz robotnica huty „Zygmunt“ — Irena Dziklińska.

Na akademii obecni są członkowie Rady Państwa, członkowie Rządu, członkowie KC PZPR, przedstawiciele Wojska Polskiego z generalicją na czele, przedstawiciele stronnictw politycznych, organizacji masowych, świata naukowego i kulturalnego, liczni przodownicy pracy i działacze partyjni z całego kraju oraz przedstawiciele społeczeństwa stolicy.

Akademię zagaił Marszałek Sejmu — Władysław Kowalski, *(Przemówienie Marszałka Kowalskiego podajemy na str. 2).*

Gdy następnie Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz odczytuje depeszę od Generalissimusa Józefa Stalina na sali zrywają się gorące owacyjne oklaski. Wszyscy stojąc słuchają słów depeszy. Po odczytaniu telegramu zrywają się jednocześnie w różnych miejscach sali okrzyki na cześć Józefa Stalina i Prezydenta Bieruta, ponad które wybija się i ogarnia całą salę potężne skandowanie „Sta-lin“, „Bie-rut“.

Referat tow. Ochaba

Obszerny referat o życiu i walce Prezydenta Bolesława Bieruta wygłosił następnie sekretarz KC PZPR Edward Ochab *(Tekst referatu podajemy na str. 3).*

Gorącymi oklaskami przyjmowali zgromadzeni słowa referatu. Wielokrotnie manifestowali gorące i głębokie uczucia dla Pierwszego Budowniczego Polski Ludowej. Wielokrotnie zgromadzeni, stojąc skandowali z mocą „Bie-rut“, „Bie-rut“. Po przemówieniu długo nie milkły okrzyki „Niech żyje!“

Delegacje społeczeństwa składają życzenia

Do Prezydium zbliża się delegacja robotników: górników, hutników, metalowców, budowlanych, włókniarzy, pracowników stoczni i portów, marynarzy, pracowników transportu i kolei. W imieniu delegacji przemawia przodownik pracy z Państwowej Fabryki Wagonów we Wrocławiu — Stefan Ostrowski.

Z kolei w imieniu delegacji chłopów gospodarzy indywidualnych, członków spółdzielni produkcyjnych, pracowników państwowych gospodarstw rolnych i ośrodków maszynowych składa Prezydentowi życzenia Jan Gucia, przodujący chłop ze wsi Chraplewo, z woj. poznańskiego.

W imieniu delegacji polskiej inteligencji przemawia prof. Jan Dembowski, Prezes Polskiej Akademii Nauk, w imieniu delegacji Wojska Polskiego — oficer Jan Śliwiński, w imieniu delegacji młodzieży — student Uniwersytetu im. Bolesława Bieruta we Wrocławiu — Henryk Słabek.

Do prezydium zbliża się delegacja dzieci. Bożena Szymańska, uczennica III klasy z przejęciem składa życzenia Prezydentowi. *(Treść wymienionych przemówień podajemy na str. 2).*

Depesze z życzeniami z całego świata

Następnie Premier Józef Cyrankiewicz odczytuje depesze z życzeniami, nadesłane do Prezydenta Bieruta.

Z gorącym entuzjazmem przyjmują uczestnicy akademii tekst depeszy KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Wybucha długotrwała manifestacja na cześć Józefa Stalina i bohaterskiej Partii Bolszewików.

Wśród ponawiających się raz po raz owacji Premier Cyrankiewicz odczytuje depesze od towarzyszy Mao Tse-tunga i Kim Ir sena. Premier oznajmia, następnie, że nadeszły depesze od Prezydenta Vietnamu Ho Szi Mina, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda, Prezydenta NRD Wilhelma Piecka, Generalnego Sekretarza Węgierskiej Partii Pracujących Matyasa Rakosi *(teksty wymienionych wyżej depesz podajemy na str. 2)*, od Komitetów Centralnych Mongolskiej Partii Ludowo - Rewolucyjnej, Rumuńskiej Partii Robotniczej, Bułgarskiej Partii Komunistycznej, od sekretarza generalnego Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Harry Pollitta, od sekretarza generalnego Albańskiej Partii Pracujących — Envera Hodży i od przewodniczącego Komunistycznej Partii Niemiec Maxa Reimanna.

Gdy na trybunę wstępuje towarzysz Bierut zrywa się nowa potężna manifestacja gorących uczuć miłości i przywiązania do Przywódcy i Nauczyciela narodu polskiego. Głęboko wzruszony jest głos Prezydenta, gdy przemawia otoczony dziećmi.

Po przemówieniu długo nie milkną owacje na cześć Przewodniczącego KC PZPR, na cześć Partii — awangardy polskiej klasy robotniczej, przewodniczki narodu.

Nową falą gorącego entuzjazmu przyjmują zgromadzeni słowa depeszy do Józefa Stalina. Przewodniczący CRZZ Wiktor Kłosiewicz, który odczytuje telegram, po każdym zdaniu musi odczekać dłuższą chwilę aż przeminą oklaski i okrzyki.

Po odczytaniu depeszy zebrani długo skandują: Sta-lin, Sta-lin.

Na zakończenie akademii odbyła się część artystyczna.

Po występach wybucha nowa, spontaniczna manifestacja na cześć towarzysza Bieruta. Zgromadzeni wstają z miejsc. Spojrzenia wszystkich kierują się ku loży Prezydenta Rzeczypospolitej. Długo nie milkną oklaski i okrzyki: „Bie-rut, Bie-rut“. Potężnie brzmi śpiew bojowej pieśni klasy robotniczej — „Międzynarodówki“.

Artykuł tow. Bieruta na łamach dziennika „Prawda“

(f) MOSKWA (PAP) Dziennik „Prawda“ zamieścił obszerny artykuł przewodniczącego KC PZPR Bolesława Bieruta pt. „Partia klasy robotniczej — siła kierownicza narodu polskiego“.

Uczestnicy akademii do towarzysza Stalina

Do Towarzysza Józefa Stalina

Moskwa — Kreml

Zebrani na uroczystej akademii ku czci 60-lecia urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta z głębokim wzruszeniem i wdzięcznością przyjęliśmy serdeczne życzenia przesłane przez Was naszemu Prezydentowi i Przewodniczącemu naszej Partii, a w Jego osobie — całemu narodowi polskiemu.

Naród polski pod kierownictwem klasy robotniczej mógł odzyskać niepodległość i zbudować państwo demokracji ludowej dlatego, że najlepsi synowie naszego narodu od dziesięcioleci widzieli przyszłość Polski w nierozerwalnej współpracy z rewolucją rosyjską, kierowaną przez Lenina i Stalina; dlatego, że kraj zwycięskiej rewolucji socjalistycznej i narody Wielkiego Związku Radzieckiego podały w latach najcięższej niedoli bratnią dłoń narodowi polskiemu.

Wasze imię, Towarzyszu Stalinie było i jest sztandarem walki polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego o lepszą przyszłość. Wasze imię, Wasza nauka i przykład przyświecały najofiarniejszym bojownikom naszego narodu, wśród których pierwsze miejsce zajmuje Bolesław Bierut — wielki budowniczy i kierownik nowej, zjednoczonej, niepodległej, ludowej Polski.

Serdeczne słowa Wielkiego Stalina, chorążego pokoju i przyjaciela narodu polskiego, będą dla nas nowym bodźcem do wzmożenia pracy na rzecz pogłębienia i umocnienia przyjaźni narodu polskiego i narodów Związku Radzieckiego. Pod kierownictwem Towarzysza Bieruta, wiernego ucznia Lenina i Stalina, poświęcimy wszystkie nasze siły budownictwu Polski Socjalistycznej i sprawie pokoju między narodami.

Najświętszą sprawą partii jest troska o prostego człowieka o jego lepsze życie, o jego lepszy los i przyszłość

Przemówienie towarzysza Bolesława Bieruta na uroczystej akademii w Warszawie

Jestem do głębi serca wzruszony, Drodzy moi Przyjaciele, tak serdecznymi i gorącymi wyrazami Waszych uczuć i życzeń z okazji mego 60-lecia.

Szczególnym wzruszeniem napełnia mnie ta potężna fala twórczych zobowiązań i czynów produkcyjnych, ten szeroki, ofiarny odzew mas pracujących, które pracą swą i serdecznym wysiłkiem dla swej Ojczyzny, dla Polski Ludowej — dają dziś wyraz swym uczuciom, wypowiadają — jak zawsze — w twórczy i dobitny sposób swój stosunek do spraw, uznawanych za ważne. A ważną sprawą jest w tym wypadku, oczywiście, nie moja osoba, nie moje 60-lecie, lecz ważnym i istotnym jest to, co niewypowiedzianie drogie jest dla nas wszystkich: dla partii, dla klasy robotniczej, dla mas pracujących, dla narodu — idea wyzwolenia człowieka, wielka idea socjalizmu. Tą ideą żyła, o nią walczyła przez dziesiątki lat polska klasa robotnicza, tę ideę wciela dziś zwycięsko w czyn, przekształca ją w rzeczywistość pod przewodem klasy robotniczej naród polski.

Oczywiście, idee przeobrażają się w rzeczywistość tylko w procesie konkretnych walk klasowych, w których kierującą siła jest partia rewolucyjna. Wiemy dziś, nie tylko z własnych przeżyć, ale z doświadczeń historycznych zarówno polskiego, jak i międzynarodowego ruchu robotniczego — czym jest partia rewolucyjna, jaką jest jej rola i znaczenie dla zwycięstwa rewolucji proletariackiej, dla realizacji idei socjalizmu.

Cóż stanowi o sile naszej partii?

O sile jej stanowi więź z masami pracującymi w walce o urzeczywistnienie wielkiej idei proletariatu, idei, która ożywia polską klasę robotniczą, która tkwi głęboko w sercach polskich mas pracujących — idei wyzwolenia człowieka z wszelkich form wyzysku i przemocy, idei nieustannego podnoszenia dobrobytu mas, wzbogacania ich życia, pogłębiania kultury.

O sile partii stanowi to, że jest ona awangardą klasy robotniczej — najbardziej rewolucyjnej i przodującej klasy w obecnej epoce historycznej. O sile partii proletariatu stanowi to, że jest ona jedyną partią, która kieruje się programem, opartym na naukowym poznaniu praw rozwoju społecznego, że jest jedyną partią torującą ludzkości drogę w przyszłość ku lepszym i doskonalszym formom bytu społecznego i rozwoju człowieka ku jego najpełniejszej wolności i twórczości. Dlatego wzorem i przykładem jest dla nas bohaterska Wszechzwiązkowa Komunistyczna Partia Bolszewików, która pod kierownictwem genialnych wodzów proletariatu — Lenina i Stalina – stojąc na czele mas w okresie Wielkiego Październik, pierwsza dokonała historycznego wyłomu w światowym systemie kapitalizmu. To partia pod wodzą Stalina zabezpieczyła ludowi pracującemu ZSRR zwycięstwo w walce o zbudowanie nowego ustroju i społeczeństwa socjalistycznego, a dziś kroczy zwycięsko ku komunizmowi. To partia kierowana przez genialnego stratega i wodza — Józefa Stalina — zabezpieczyła narodom ZSRR historyczne zwycięstwo nad faszyzmem w II wojnie światowej, dopomogła polskiemu ludowi pracującemu i innym narodom do zrzucenia jarzma kapitalizmu, nie szczędzi nam i innym narodom braterskiej pomocy w naszym budownictwie socjalistycznym i sprawia, że ZSRR stał się ostoją i nadzieją całej postępowej ludzkości w walce o utrwalenie pokoju światowego. Wznosząc potężne budowle komunizmu i przeobrażając przyrodę dla potrzeb człowieka, ZSRR pod wodzą WKP(b) stał się dziś gwiazdą przewodnią, wskazującą ludzkości niezawodną drogę dalszego wspaniałego rozwoju.

O sile partii stanowi także jej organizacja, jej zwartość wewnętrzna, oraz jej najściślejsza więź codzienna z wielomilionowymi masami bezpartyjnych ludzi pracy, jej wczucie się w tętno życia tych mas, w ich potrzeby i troski, w tym celu, aby umiejętnie pokierować walką o interesy mas pracujących, o ich całkowite zwycięstwo zgodnie z wielką ideą socjalizmu.

Polski ruch robotniczy, w którego zorganizowanych szeregach miałem szczęście uczestniczyć wraz z wieloma towarzyszami obecnymi tu na tej sali, w ciągu przeważającej części swego życia, bierze za wzór sławną, bohaterską i pełną zwycięstw drogę WKP(b). Od wielkiego i genialnego wodza WKP(b), Józefa Stalina — wielkiego teoretyka socjalizmu, kontynuatora nauki marksizmu - leninizmu, opartej na doświadczeniach międzynarodowego ruchu robotniczego — Polska Zjednoczona Partia Robotnicza uczy się kierować walką mas pracujących i ich ofiarną pracą nad budownictwem fundamentów socjalizmu.

A cóż jest źródłem sił umysłowych i moralnych pojedynczego człowieka, źródłem jego wzrostu i rozwoju, cóż jest źródłem wzrostu i rozwoju każdego z nas spośród wielotysięcznej rzeszy aktywistów partyjnych, źródłem wzrostu i rozwoju społecznego również każdego w Polsce człowieka pracującego — robotnika, chłopa, inteligenta?

Źródłem sił umysłowych i moralnych, źródłem wzrostu i rozwoju każdego z nas są idee o wcielenie których walczy nasza partia — kiedy jesteśmy stopieni z nią czynem, sercem i myślą w jedną całość w każdej chwili swego życia, jeśli stanowimy nieodłączną cząstkę siły partii, jeżeli jesteśmy bezgranicznie wierni jej wskazaniom ideologicznym. Miliony ludzi bezpartyjnych darzą dziś partię naszą bezgranicznym zaufaniem, ponieważ dzieje partii, jej walka, jej ideologia, jej program, jej osiągnięcia, jej wskazania odpowiadają ich uczuciom, ich potrzebom, ich poczuciu słuszności. Ufność mas, ich wiara w słuszność wskazań partii, poparcie mas dla haseł partii — to właśnie niezawodne źródło jej siły.

Ale dla nas członków partii jest ona ponadto niezastąpioną i nieprzerwaną szkołą życia, szkołą hartu bojowego, szkołą myśli i uzdolnień osobistych. Jest ona dla każdego z nas wielką wychowawczynią, przewodniczką, źródłem siły i otuchy w najtrudniejszych nawet chwilach w życiu. Z uczuciem więzi z partią łatwo byłoby także zginąć w walce, oddać jej ostatnie swe tchnienie, gdyby zaszła tego potrzeba. Z jej imieniem na ustach, za jej idee— oddawały życie setki i tysiące najlepszych bojowników, największych synów i córek polskiej klasy robotniczej i narodu. Partia jest źródłem kształtowania i umacniania najszlachetniejszych uczuć w człowieku, ona to umacniała w naszych sercach miłość dla kraju ojczystego, gorący patriotyzm, który łączył się nierozerwalnie z poczuciem solidarności międzynarodowej, z wielką internacjonalistyczną ideą walki o socjalizm. Dzięki partii i jej bojowej rewolucyjnej ideologii proletariackiej uchwyciliśmy głęboką więź losów własnego narodu polskiego i jego najżywotniejszych interesów — z walką klasy robotniczej, z wiarą w zwycięstwo socjalizmu.

Nasz naród, który całym sercem czerpie z 1000-letniego dorobku poprzednich pokoleń, wkroczył od 8-miu lat na nową drogę dziejową.

Stał się on narodem robotników i chłopów, którzy zerwali pęta, krępujące ich w ciągu wieków, i dziś szybko rośnie w siły nasza umiłowana Ojczyzna. Dzięki nowym możliwościom zdobycia wykształcenia i kwalifikacji — wyzwala ona i wydobywa z mas ludowych niezwykłe talenty, uzdolnienia i wytrwałość w pracy. Otwiera to przed naszym narodem olbrzymie perspektywy.

Dla nas, ludzi partii, troska o prostego człowieka, człowieka o zwykłym — ale jakże czułym — sercu, troska o lepsze jego życie, o lepszy jego los i przyszłość jest sprawą najświętszą.

Tą troską kierujemy się również, kiedy nawołujemy do wzmożonej pracy, kiedy budzimy w sercach milionów ludzi poczucie dumy z wyników swej pracy, kiedy budzimy pęd do szlachetnego współzawodnictwa, kiedy nawołujemy do wytrwałości i hartu, do przełamywania trudności, trudności wzrostu, których nie podobna ominąć przy tak wielkim zasięgu zadań, jakie my mamy przed sobą, które musimy i potrafimy przełamać szybko na naszej drodze do socjalizmu.

Należymy do obozu pokoju, do obozu, który poczuwa się do odpowiedzialności za losy swego narodu i za losy ludzkości, za losy jej kultury, za jej obronę przed pożogą, rozpalaną przez imperialistycznych najeźdźców.

Jest naszą ambicją, aby zapewnić obecnemu i podrastającemu pokoleniu pełne napięcia i twórczych poszukiwań bogate życie w warunkach pracy pokojowej, opartej na nowych stosunkach między narodami, których wzór daje nam Wielki Związek Radziecki.

Nie ma nic bardziej zaszczytnego, jak sprostać temu zadaniu i pokrzyżować zbrodnicze plany podpalaczy świata.

Partia nasza i jej kierownictwo [illegible]wierzyły mi jako [illegible]zypospolitej [illegible]letniemu człon[illegible] [illegible]edzialne zada[illegible] [illegible]yjne i państwowe[illegible] więc, że te serdeczne uczucia, które z okazji mego 60-lecia polskie masy pracujące wyraziły nie tylko w słowach, ale przede wszystkim w czynach, w pracy produkcyjnej, w zobowiązaniach twórczych i współzawodnictwie socjalistycznym dotyczą w całości partii, są wyrazem uznania dla jej wysiłków i zasług. W jej imieniu przede wszystkim pragnę złożyć najgorętsze podziękowanie uczestnikom współzawodnictwa, realizatorom twórczych zobowiązań i czynów produkcyjnych oraz wszystkim, którzy w listach, utworach i wypowiedziach, w różnych też innych formach nadesłali mi wyrazy swych życzeń, pozdrowień i uczuć. Co się mnie osobiście tyczy staram się wypełniać powierzone mi zadania w miarę mych sił i umiejętności. Chciałbym zapewnić Was, Towarzysze, że niczego nie pragnę więcej, jak sprostać godnie tym zadaniom.

Oczywiście, zadaniom kierowania polityką partii, zadaniom prawidłowego wytyczania kierunku rozwoju i umacniania naszego państwa ludowego — może sprostać tylko jednolity, zwarty, doświadczony i zahartowany w walce zespół ludzi, tylko kolektyw bezgranicznie wierny sprawie proletariackiej i wielkiej idei socjalizmu, umiejący stosować w swej codziennej pracy naukowe metody marksizmu - leninizmu.

Partia nasza ma taki zespół ludzi — jest nim Komitet Centralny Partii, jej Biuro Polityczne. Kierownictwo PZPR strzeże też jak najwierniej zasady sojuszu robotniczo - chłopskiego i ścisłej współpracy z innymi stronnictwami i organizacjami, stanowiącymi oparcie polityczne władzy ludowej. W swej codziennej pracy organizacyjnej i ideologicznej kierownictwo partii opiera się na ofiarnym wysiłku wielu tysięcy aktywistów, wypełniających z najwyższym oddaniem wspólną wolę partii, która od dziesiątków lat kroczy na czele polskiej klasy robotniczej, a dziś stała się partią, której zaufał naród polski, partią bojowników o najwyższe potrzeby i cele narodu, o jego siłę, wielkość i twórczą, szczęśliwą przyszłość.

Prezydium uroczystej akademii w Warszawie. W środku Prezydent RP, Przewodniczący KC PZPR towarzysz Bolesław Bierut

Prowadź nas, towarzyszu Prezydencie do nowych zwycięstw na drodze do socjalizmu!

Z przemówień wygłoszonych na uroczystej akademii w Warszawie

Podajemy poniżej fragmenty przemówień wygłoszonych na uroczystej akademii w Warszawie z okazji 60 rocznicy urodzin Prezydenta RP Bolesława Bieruta.

MARSZAŁEK SEJMU WŁADYSŁAW KOWALSKI

Dzień dzisiejszy, dzień 60-lecia Bolesława Bieruta — Wielkiego Syna narodu polskiego — stojącego na najwyższym i najbardziej odpowiedzialnym posterunku u steru Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stał się dniem święta narodowego.

W tej chwili wraz z nami zebranymi w tej sali chwile te przeżywają z głębokim wzruszeniem miliony ludzi pracy w całej naszej Ojczyźnie. Miliony Polaków wraz z nami słowem i szlachetnym, ofiarnym czynem na froncie budownictwa nowego życia dają wyraz swych uczuć serdecznych — swego przywiązania do osoby naszego Prezydenta, dają wyraz gotowości wcielania w życie Jego wskazań i wielkich haseł wiodących nasz kraj ku sile i wielkości — ku szczęśliwemu socjalizmowi.

Naród Polski zna i miłuje swego Prezydenta jako tego, który na czele klasy robotniczej i jej przodującej siły narodu prowadzi Polskę — po pewnej i jasnej drodze wielkiego budownictwa — po drodze przyjaźni i braterstwa ze wszystkimi narodami miłującymi pokój i walczącymi przeciw imperializmowi agresji — po drodze zespolonego wysiłku milionów dla urzeczywistnienia wielkiego 6-letniego planu budowy podstaw socjalizmu.

Naród polski widzi w Bolesławie Bierucie swego wodza i nauczyciela, który w imię najwyższych interesów ludu i na czele ludu — urzeczywistnia dziś ideały i marzenia pokoleń najlepszych patriotów polskich, najbardziej światłych i postępowych umysłów naszego narodu.

Przodownik z „Pafawagu" Stefan Ostrowski

Kochany Towarzyszu Prezydencie! Cała robotnicza Polska — cały lud pracujący skupia się dziś wokół Ciebie składając Ci najserdeczniejsze życzenia z okazji 60 rocznicy urodzin.

W tej chwili, kiedy składamy Ci nasze najgorętsze życzenia, tysiące robotników, którzy myślą i sercem są razem z nami w tej sali, pełnią przy warsztatach warty na Twoją cześć. W imieniu całej polskiej klasy robotniczej składam Ci dziś uroczyste przyrzeczenie: będziemy pod Twoim kierownictwem jeszcze ofiarniej budować socjalizm i bronić pokoju; gotowi jesteśmy — nie szczędząc sił i trudu pracować dla naszej, wolnej Ojczyzny, dla jej rozkwitu — dla jej siły — dla jej dobrobytu.

Dochowamy wierności wszystkim wskazaniom Partii, której przewodzisz, będziemy jeszcze mocniej zacieśniać międzynarodową solidarność proletariatu, a nade wszystko przyjaźń i braterstwo z bohaterską klasą robotniczą Związku Radzieckiego, której osiągnięcia są dla nas gwiazdą przewodnią. We współnej pracy nad rozkwitem, nad podniesieniem siły i obronności Ojczyzny będziemy umacniać sojusz robotniczo-chłopski. Będziemy czujni i nieubłagani wobec wrogów narodu. Będziemy twardzi i nieustępliwi wobec wszelkich trudności, jakie wypadnie nam pokonać na drodze do wykonania wielkiego planu 6-letniego i zbudowania Polski Socjalistycznej!

Przyrzekamy Ci, Towarzyszu Prezydencie, że pójdziemy do nowych zwycięstw. Nigdy nie zawiedziemy polskiej klasy robotniczej i nasza klasa robotnicza nigdy Ciebie nie zawiedzie!

Przodujący chłop z Chraplewa Jan Gucia

Drogi Obywatelu Prezydencie! Spotkało mnie takie szczęście, że mogę dziś — przemówić do Ciebie w imieniu całej wsi polskiej, w imieniu milionów chłopów indywidualnych — w imieniu naszych spółdzielni produkcyjnych — w imieniu pracowników państwowych gospodarstw rolnych i ośrodków maszynowych. Składam Ci z całego serca życzenia długich lat życia i pracy dla dobra naszej ukochanej Ojczyzny.

Każdy z nas, chłop małorolny i średniorolny, członek spółdzielni produkcyjnej, pracownik POM i PGR nie będzie żałował największego trudu, największego wysiłku, żeby wykonać wskazane przez Ciebie zadania.

Pod mądrym kierownictwem Partii, której Ty przewodzisz, zbudujemy silną i szczęśliwą Ojczyznę — Polskę Socjalistyczną. Wzmocnimy wielki obóz pokoju i utrwalimy pokój na całym świecie.

Student Uniwersytetu Wrocławskiego Henryk Słabek

Nasze pokolenie zawdzięcza Partii i władzy ludowej, której Ty przewodzisz, że nigdy żadnemu z nas nic nie zagrodzi dostępu do skarbów ludzkiej wiedzy i kultury. Nigdy żaden z nas nie będzie skazany na pozbawienie radości i bezowocne życie. Na naszą radość z wiosny, słońca i rozkwitających drzew nie pada cień troski o następną zimę bezrobocia i martwego sezonu.

Przez lata trudów i wyrzeczeń walczyłeś wraz z najlepszymi synami naszego narodu o Polskę, która taką właśnie twórczą i jasną młodość daje naszemu pokoleniu. Za to kocha Cię szczerze i gorąco każdy z nas.

Przyrzekamy Tobie — naszemu najdroższemu Przyjacielowi i Nauczycielowi, bojowemu Przywódcy partii kierującej naszą Ojczyzną, że nie zawiedziemy zaufania, jakim obdarzasz młodzież polską!

Uczennica Bożena Szymańska

Kochany Obywatelu Prezydencie. W imieniu wszystkich dzieci polskich chcę Ci złożyć najlepsze życzenia urodzinowe i powiedzieć, jak bardzo my, dzieci, Ciebie kochamy.

Jesteś dla nas najukochańszym ojcem i najmądrzejszym Nauczycielem — kochamy Cię tak bardzo, jak Ojczyznę, której poświęciłeś swoje życie.

Przyjmij od nas te słowa, te kwiaty, przyjmij od nas wszystkich zapewnienie, że pilnie będziemy się uczyć, że nie będzie wśród nas piątki na cenzurach i obiecujemy, że będzie tych piątek coraz więcej.

I jeszcze pozwól się ucałować od wszystkich, wszystkich dzieci.

Prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Jan Dembowski

Pracownicy nauki i literaci, inżynierowie i technicy, pracownicy sztuki, lekarze, nauczyciele i pracownicy oświatowi, cała inteligencja polska składa Ci w dniu 60 rocznicy Twoich urodzin najserdeczniejsze życzenia długich lat życia i pracy dla dobra Ojczyzny, dla pomyślności i wielkości Polski Ludowej.

Wiele by trzeba słów, aby zobrazować, jak zmieniły się w naszym kraju warunki pracy i sytuacja moralna inteligencji. Do bezpowrotnej przeszłości należy bezrobotny inżynier czy nauczyciel, artysta czy technik, człowiek wyposażony w wiedzę a pozbawiony zajęcia, twórca niepotrzebny. Każda rzetelna wiedza, każdy umysł znajduje pole działania i rozwoju. Pracownicy nauki, kultury i sztuki odzyskali godność swojego zawodu, wiarę w przyszłość i poczucie odpowiedzialności.

Partia, której przewodzisz, wskazuje nam, jak należy służyć Ojczyźnie, narodowi, sprawie pokoju i ludzkości. Twoje wskazania pomagały nam pokonywać fałszywe poglądy i jałowe nawyki w nauce, bezduszną rutynę i konserwatyzm w technice.

W myśl Twoich wskazań postępowa tradycja nauki i sztuki polskiej staje się żywym czynnikiem w budowie socjalistycznej kultury naszego narodu.

W dniu Twoich urodzin inteligencja polska zapewnia Cię, Obywatelu Prezydencie, że będzie wiernie szła za Twoimi wskazaniami, że nie poskąpi żadnego wysiłku dla sprawy pokoju, sprawy kultury, dobrobytu i szczęścia narodu.

Oficer Jan Śliwiński

Obywatelu Prezydencie! Wraz z całym narodem, dzień Twoich urodzin obchodzi serdecznie i radośnie Ludowe Wojsko Polskie, którego Ty, Obywatelu Prezydencie, jesteś organizatorem i wychowawcą, które otaczasz Twoją codzienną ojcowską troską i opieką i które kocha Cię jak ojca.

Partia, na czele której Ty stoisz jest twórcą Ludowego Wojska Polskiego i źródłem jego mocy. Kierownicza rola Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Wojsku jest jednym z zasadniczych elementów jego siły i gotowości bojowej.

Pod Twoim kierownictwem rozwijało się nasze Wojsko, hartowało się w bojach u boku Armii Radzieckiej, uczyło się walczyć i zwyciężać, uczyło się wiernie służyć Ojczyźnie i narodowi.

Ze wszystkich sił służyć będziemy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, czujnie strzec będziemy całości naszych granic i świętych praw ludu pracującego, budującego socjalizm w naszej wolnej Ojczyźnie.

Listy do towarzysza Bieruta z meldunkami o zobowiązaniach i pozdrowieniami z okazji 60-lecia Jego urodzin

Podajemy kolejny wykaz listów z zobowiązaniami i życzeniami, napływającymi do Prezydenta RP Bolesława Bieruta z okazji 60 rocznicy Jego urodzin. Listy nadesłały:

Państwowy Dom Młodzieży we Wschowie, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Kwidzyniu, Koło ZMP przy Zakładzie dla Głuchoniemych w Ostromęcku, Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca st. licealnego w Zalesiu Dolnym, Przedszkole i Świetlica Dziecięca Cukrowni Malbork, Technikum Handlowe w Mławie, Legnickie Zakłady Metalurgiczne, Szkoła Podstawowa TPD Nr 2 w Poznaniu, Technikum Papiernicze w Łodzi, Technikum Handlowe i Gastronomiczne w Cieszynie, gromadzkie Koło ZSCh w Gawrzyjałce, Koło Gospodyń z gromady Bogdanowo, Szkoła Podstawowa Nr 2 w Starogardzie Gdańskim, Szkoła Podstawowa w Guzowie, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Brwinowie, Szkoła Podstawowa w Podkowie Leśnej, Szkoła Podstawowa w Czarnowie, Szkoła Organizacyjna ZMP w Sopocie, Szkoła Ogólnokształcąca w Mszczonowie, Szkoła Podstawowa w Piekarach, Szkoła Podstawowa w Książenicy, Szkoła Ogólnokształcąca TPD w Grodzisku Maz., Szkoła Podstawowa w Międzyborowie, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Błoniu, Szkoła Podstawowa w Kaskach, Szkoła Podstawowa w Komorowie, Drużyna harcerska przy Szkole Podstawowej w Baranowie, Szkoła Podstawowa w Kłudnie, Drużyna harcerska przy Szkole Podstawowej w Turznie, Drużyna harcerska im. Feliksa Dzierżyńskiego przy Szkole Nr 3 w Chełmży, Drużyna harcerska im. Konopnickiej w Wielkiej Złejwsi, Drużyna harcerska im. J. Krasickiego przy Szkole Podstawowej w Złotorii, Drużyna harcerska im. H. Sawickiej w Brachnowie, Drużyna harcerska im. J. Krasickiego w Ostaszewie, Drużyna harcerska im. Curie-Skłodowskiej w Grzywnie, Szkoła Ogólnokształcąca im. Żółkiewskiego w Siedlcach, Ekspozytura Okręgowa Centrali Mięsnej w Krakowie, Szkoła Podstawowa Nr 13 w Krakowie, Parowozownia PKP w Zajączkowie Tcz., Drużyna harcerska im. Konopnickiej w Folwarkach, Państwowe Przedsiębiorstwo Morskiej Obsługi Radiowej Statków w Gdańsku, Szkoła Podstawowa w Babach, Miejski Handel Detaliczny Artykułami Spożywczymi w Gdańsku-Wrzeszczu, Przedszkole Nr 2 w Morągu, Drużyna harcerska w Jedlinie, Sopockie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane, Szkoła Podstawowa Nr 29 w Poznaniu, Szkoła Podstawowa w Żyrardowie, Szkoła Podstawowa w Ksiszenicach, Szkoła Podstawowa we Franciszkowie, Budowlane Przedsiębiorstwo Powiatowe w Szczecinie, Szkoła Ogólnokształcąca TPD w Opolu, Szkoła Podstawowa Nr 5 w Ostrowcu, Szkoła Podstawowa w Chotyczach, Koło ZMP w gromadzie Piskowice, Biuro Wojewódzkie Centrali Produktów Naftowych w Opolu, Służba Elektrotechniczna PKP w Tczewie, Drużyna harcerska im. J. Krasickiego w Buczu, Rolniczy Zespół Spółdzielczy w Tworzykowie, Koło LPŻ przy Szkole Ogólnokształcącej w Starogardzie, Cukrownia w Kluczewie, Szkoła Ogólnokształcąca w Bykowinie, biblioteki publiczne w pow. brzeskim, Szkoła Podstawowa Nr 5 w Ostrowcu, Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Strzegomiu, Gminna Spółdzielnia SCh w Chełmie Wielkim, ZMP przy PGR Stuchów, gromada Ruś Stara, Szkoła Podstawowa Nr 1 w Będzinie, Tartak Nr 5 w Skarżysko-Bzin, Szkoła Podstawowa w Złocieńcu, Koło ZSCh w gromadzie Nojdyki, młodzież w gromadach Trzciano Stare i Falkowszczyzna, Kurs I Technikum Morsko-Nawigacyjnego w Szczecinie, Fabryka Mebli Stalowych „Wschód" w Zadziele k. Żywca, Technikum Administracyjno-Gospodarcze w Strzyżowie, Liceum Pedagogiczne w Szczecinie, Szkoła Podstawowa w Bystrej Śl., Szkoła Podstawowa w Kliczkowie Małym, młodzież ZMP i SP z gminy Ośno Lub., Szkoła Podstawowa w Lesie, Koło Gospodyń w gromadzie Bierzwnica, Szkoła Podstawowa w Niecieczy, Szkoła Podstawowa Nr 2 w Jędrzejowie, Kurs I stopnia szkolenia ideologicznego przy Biurze Handlu Detalicznego Centrali Tekstylnej w Łodzi, Zawodowa Straż Pożarna przy Zakładach Azotowych im. Feliksa Dzierżyńskiego w Tarnowie, gromada Ekrościna, Szkolne Koło Odbudowy Warszawy przy Szkole Podstawowej w Winnikach, Szkoła Podstawowa w Ostroszowicach, Szkoła Podstawowa w Dankowicach, Technikum Handlu MHW w Tarnowie, Szkoła Podstawowa w Pniewie, Szkoła Ogólnokształcąca w Siemiatyczach, Szkoła Podstawowa w Jasiennicy, Zasadnicza Szkoła Metalowa w Porębie k/Zawiercia, Zasadnicza Szkoła Metalowa w Turku, Szkoła Podstawowa Nr 7 w Raciborzu, Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca w Ostrowcu Świętokrzyskim, Szkoła Podst. w Lipnikach, Państwowe Technikum Rolnicze w Potoku Złotym, Państwowe Liceum Pedagogiczne w Chełmie, Szkoła Podstawowa Nr 2 w Olsztynie, 27 grupa I kursu Śląskiej Akademii Medycznej, Koło ZMP przy Zasadniczej Szkole Hutniczo-Metalowej w Zabrzu, Liceum Ogólnokształcące TPD w Częstochowie, Szkoła Podstawowa w Kocinie Starym, Szkoła Podstawowa w Smarachowicach, Kurs Telekomunikacyjny Dyrekcji Okręgowej Poczt i Telegrafów w Łodzi, Szkoła Ogólnokształcąca w Rosku, PGR Czachówki zespołu Ostrowite, Rolniczy Zespół Spółdzielczy im. Józefa Stalina w Kamieńcu, gromada Kociołki, Szkoła Nr 4 w Katowicach, Technikum Budowy Traktorów w Ursusie.

Nowymi twórczymi osiągnięciami czci naród polski swego Pierwszego Obywatela

(f) W Warszawie, na Śląsku i na Wybrzeżu, w Wielkopolsce i na Pomorzu, w Białostocczyźnie i w Rzeszowskiem, wszędzie we wszystkich zakątkach kraju uczucia i myśli milionów ludzi pracy miast i wsi kierowały się w dniu 18 bm. — w 60 rocznicę urod[illegible] Bolesława Bier[illegible] szemu Budow[illegible] Ludowej.

Ruszyła największa w kraju cegielnia w Zielonce

18 bm. budowniczowie cegielni w Zielonce obchodzili dzień wielkiego zwycięstwa. W wyniku pełnej realizacji zobowiązań, podjętych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta, w dniu tym cegielnia w Zielonce — największy i najnowocześniejszy zakład ceramiczny w kraju — rozpoczęła produkcję na 12 dni przed zaplanowanym terminem.

Na uroczystość przybyli przedstawiciele Rządu i Partii: członek Biura Politycznego KC PZPR, tow. wicepremier Chełchowski i minister Przemysłu Lekkiego tow. Stawiński.

Min. Stawiński dokonał dekoracji zasłużonych budowniczych cegielni w Zielonce.

W imieniu odznaczonych przemawiał przodujący murarz Zygmunt Długołęcki.

Serdeczne podziękowanie załodze złożył w imieniu Rządu i KC PZPR tow. wicepremier Hilary Chełchowski, który dokonał następnie uruchomienia zakładu.

Uruchomienie tkalni jedwabiu w Turku

(f) Ludność Turka i okolicznych wiosek otrzymała od władzy ludowej w dniu urodzin Prezydenta Bieruta wspaniały dar — piękną, wielką tkalnię tkanin jedwabnych.

Oddanie do produkcji tego wielkiego obiektu już w dniu 18 kwietnia br., na miesiąc przed terminem, stało się możliwe dzięki wcześniejszemu wykonaniu przez załogę budowniczych i ekipy montażowe zobowiązań produkcyjnych, podjętych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bieruta.

FSC w Lublinie i Uniwersytet Wrocławski nazwane imieniem Bolesława Bieruta

(Kor. wł.) Ogromna, odświętnie udekorowana świetlica fabryczna zapełniła się do ostatniego miejsca. Załoga FSC, która pierwsza na Lubelszczyźnie podjęła apel robotników Pafawagu przyszła tu, by teraz w dniu urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta zameldować, że zobowiązania swe wartości półtora miliona złotych wykonała. Kiedy pierwszy sekretarz KW PZPR, tow. Kalinowski zawiadomił zebranych, że Prezydent Bolesław Bierut w odpowiedzi na ich prośbę zgodził się na przemianowanie fabryki [illegible] nadanie jej Jego imienia, [illegible] zjazm ogarnął wszystkich.

Następnie Bolesław Glos, brygadzista montażu urządzeń, ślusarz narzędziowy Wasyl Kolasa i kierownik produkcji Jerzy Budzyński, zgłosili w imieniu wdzięcznej załogi, pragnącej okazać się godną pracowania w fabryce imienia Bolesława Bieruta nowe długofalowe zobowiązania wartości 2 milionów 250 tys. I tak zobowiązali się: uruchomić na osiem dni przed terminem, tj. na 22 lipca halę obróbki drzewa, o 23 dni wcześniej, tj. do 7 listopada urządzić halę narzędziową, do 15 grudnia wykonać roczny plan produkcji samochodów.

S. G.

*

(f) 18 bm., w 60 rocznicę urodzin Prezydenta Bieruta Uniwersytet Wrocławski otrzymał Jego imię.

Przed pięknie udekorowanym gmachem starego Uniwersytetu do zebranych studentów przemówił profesor dr Stanisław Kulczyński, który omówił dzieje organizowania uczelni w wyzwolonym Wrocławiu. Gdy prof. Kulczyński mówi o tym, że dzięki osobistemu zainteresowaniu i opiece Prezydenta Bieruta Wrocław stał się potężnym ośrodkiem naukowym, zrywa się burza oklasków.

Entuzjazm jest szczególnie wielki, gdy wicemin. Szkolnictwa Wyższego Eugenia Krassowska informuje zebranych, że Prezydent Bierut zgodził się na nazwanie Uniwersytetu Jego imieniem.

Prof. dr Biliński odczytał następnie dodatkowe zobowiązania naukowców i studentów, podjęte z okazji przemianowania uczelni.

*

(f) W ścianę domu przy ul. Sierocej w Lublinie wmurowana została tablica pamiątkowa. Tysiączne rzesze mieszkańców Lublina zapełniały ulice wokół niepozornego domku, w którego suterenie zamieszkiwał Bolesław Bierut.

W czasie uroczystości odsłonięcia tablicy towarzysz lat młodzieńczych Prezydenta — Józef Szydłowski, drukarz, obecnie członek Centralnej Komisji Kontroli Partyjnej PZPR i kierownik wydziału finansowego Prezydium Woj. Rady Narodowej w Lublinie, ze wzruszeniem mówił o życiu i pracy Bolesława Bieruta.

Otwarcie wystawy poświęconej 10-leciu PPR

(f) 18 bm. w b. Pałacu Radziwiłłów przy Trasie W-Z otwarta została, zorganizowana staraniem KC PZPR, wystawa z okazji dziesięciolecia Polskiej Partii Robotniczej. Na uroczystość otwarcia wystawy przybyli — członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rady Państwa oraz członkowie Rządu z premierem tow. J. Cyrankiewiczem na czele, członkowie KC PZPR, przedstawiciele stronnictw politycznych, związków zawodowych i organizacji masowych.

W imieniu organizatorów wystawy przemówił członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Franciszek Jóźwiak-Witold.

Po przemówieniu, gorąco oklaskiwanym przez zebranych, członek Biura Politycznego KC PZPR tow. Jakub Berman odczytał tekst depeszy Generalissimusa Józefa Stalina do Prezydenta Bolesława Bieruta.

Ludzie postępu na całym świecie obchodzą 60-lecie tow. Bieruta

Uroczysta akademia w Berlinie z udziałem tow. Piecka

(f) Wszystkie dzienniki krajów demokracji ludowej, prasa postępowa na świecie zamieszcza artykuły z okazji 60-lecia urodzin pierwszego Budowniczego Polski Ludowej Bolesława Bieruta.

BERLIN (PAP). W gmachu Opery odbyła się w piątek wieczorem uroczysta akademia z okazji 60-lecia urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta. Na akademię przybył Prezydent Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Wilhelm Pieck. Obszerny referat wygłosił premier NRD, Otto Grotewohl.

PRAGA (PAP). Cała prasa ogłasza artykuły poświęcone 60-leciu urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta. Dzienniki publikują równocześnie na pierwszej stronie fotografie Prezydenta Bieruta. „Rude Pravo" zamieściło artykuł pt. „60-lecie urodzin Prezydenta bratniej Polski".

BUDAPESZT (PAP). Wszystkie dzienniki poświęcają specjalne artykuły 60-leciu urodzin Prezydenta Bieruta. Dziennik „Szabad Nep" omawia historyczne zasługi Bolesława Bieruta w kierowaniu walką wyzwoleńczą polskiej klasy robotniczej i narodu polskiego.

TIRANA (PAP). Dzienniki albańskie ogłaszają liczne artykuły z okazji 60 rocznicy urodzin Prezydenta Bolesława Bieruta. Dziennik „Zeri i Popullit" zaznacza, że Polska Zjednoczona Partia Robotnicza pod kierownictwem Bolesława Bieruta stała się niezwyciężoną siłą, która zapewniła narodowi polskiemu jego osiągnięcia i zwycięstwa.

RZYM (PAP). Dzienniki „Unita", „Avanti" i „Paese" zamieszczają fotografie Prezydenta Bieruta oraz życiorys Solenizanta. Włoska prasa demokratyczna zamieszcza artykuły, w których składa najserdeczniejsze życzenia Prezydentowi Bierutowi z okazji 60-lecia urodzin.

PARYŻ (PAP). Dziennik „Humanite" publikuje na pierwszej stronie tekst depeszy wysłanej przez Jacques Duclos w imieniu KC Francuskiej Partii Komunistycznej do Prezydenta Bieruta z okazji 60-lecia urodzin.

Rząd NRD wzywa patriotów niemieckich do wzmożenia walki o zjednoczenie kraju o pokój i wolność

(f) BERLIN (PAP). Rada Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej na posiedzeniu dnia 17 kwietnia br. omawiała obecną nadzwyczaj poważną dla narodu niemieckiego sytuację i przyjęła jednomyślnie deklarację, w której czytamy m. in.:

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej oświadcza znów z całym naciskiem, że przeprowadzenie wolnych wyborów ogólnoniemieckich uważa za możliwe i nieodzowne. Utworzenie dzięki wolnym wyborom ogólnoniemieckiego rządu demokratycznego, jako uczestnika rokowań w sprawie zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, mogłoby już dawno nastąpić, gdyby rząd Adenauera nie uchylał się od wszelkiej możliwości porozumienia między Niemcami. Uznanie konieczności takich wyborów przez cztery mocarstwa okupacyjne, jak proponuje to rząd ZSRR, umożliwiłoby ich przeprowadzenie w jak najkrótszym terminie. Wiadomo, że partie Niemiec wschodnich i zachodnich, podobnie jak Izba Ludowa NRD i Bundestag boński, wypowiedziały się za wolnymi wyborami w całych Niemczech. A zatem przeprowadzenie takich wyborów jest całkowicie możliwe. W tym celu dojść powinno przede wszystkim do porozumienia między Niemcami w sprawie ogólnoniemieckiej ordynacji wyborczej i do usunięcia wszelkich przeszkód hamujących osiągnięcie takiego porozumienia.

Sprawa komisji ONZ dla Niemiec nie powinna przy tym stanowić przeszkody. Już od dawna stało się rzeczą oczywistą, że ta komisja ONZ została powołana nie dla przeprowadzenia wolnych wyborów ogólnoniemieckich, lecz po to, aby przeszkodzić takim wyborom. Nawet koła kierownicze bońskich partii rządowych oświadczały ostatnio, że taka ingerencja w sprawy wewnętrzne Niemiec jest postępowaniem nielegalnym, którego naród niemiecki nie może tolerować. Podjęcie natychmiastowych kroków w kierunku zjednoczenia naszej ojczyzny i zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami odpowiada postulatom narodu niemieckiego, który domaga się sprawiedliwego traktowania. Kroki takie stanowią środek utrwalenia pokoju w Europie i wobec tego odpowiadają również pragnieniom wszystkich narodów miłujących pokój. Wykorzystując rozbicie Niemiec i brak traktatu pokojowego z Niemcami agresywne siły obozu imperialistycznego, dążące do wojny, starają się przy pomocy „układu ogólnego", służącego celom wojny i europejskiego paktu militarnego, wciągnąć Niemcy zachodnie do przygotowania nowej wojny światowej, a naród niemiecki do zbrodniczej wojny bratobójczej.

Naród niemiecki powinien wiedzieć, co musi uczynić: albo naród niemiecki zabierze głos i rozwinie walkę o swe interesy narodowe, albo też ludność Niemiec zachodnich wpadnie w pułapkę, którą zgotowali jej imperialiści amerykańscy, przy czym jasne jest, że w tym wypadku przywrócenie jedności Niemiec nie będzie łatwą sprawą.

Nadeszła chwila czynu dla doprowadzenia do jedności Niemiec w warunkach pokoju i wolności! Patriotyczny ruch oporu w Niemczech zachodnich i demokratyczny ustrój państwowy w Niemieckiej Republice Demokratycznej muszą być silne i potężne, aby w pełnym uzbrojeniu przeciwstawić się podstępnym planom wrogów Niemiec i udaremnić je.

Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej wzywa wszystkich patriotów niemieckich, aby zjednoczyli się w walce o uratowanie narodu i o nowe życie w warunkach pokoju, wolności i dobrobytu.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). W komunikacie ogłoszonym 18 kwietnia w Phenjanie dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej donosi, że oddziały armii ludowej i ochotnicy chińscy prowadzą na dotychczasowych pozycjach walki zwiadowcze i artyleryjskie.

Artyleria przeciwlotnicza i specjalne oddziały strzelców przeciwlotniczych armii ludowej zestrzeliły na froncie i na zapleczu 8 nieprzyjacielskich samolotów pościgowych.

Oddziały obrony wybrzeża armii ludowej zatopiły nieprzyjacielski kontrtorpedowiec Nr 534.

Powszechny strajk protestacyjny w Japonii

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Tokio, że dnia 18 bm. rozpoczął się w Japonii powszechny strajk protestacyjny przeciwko projektowi ustawy o „zapobieżeniu działalności dywersyjnej". Ustawa ta skierowana jest przeciwko ruchowi demokratycznemu w Japonii.

Nowy numer czasopisma „O trwały pokój, o demokrację ludową!"

(d) BUKARESZT (PAP). — „Leninizm — potężny oręż ideologiczny partii komunistycznych i robotniczych" — to tytuł artykułu wstępnego 16 (180) numeru czasopisma „O trwały pokój, o demokrację ludową!" — organu Biura Informacyjnego partii komunistycznych i robotniczych, który ukazał się 18 bm. w Bukareszcie.

W numerze znajdujemy m. in. streszczenie sprawozdania politycznego wygłoszonego przez H. Pollitta na 22 zjeździe KP Wielkiej Brytanii oraz artykuł tow. Franciszka Jóźwiaka pt. „W walce o zwycięstwo ideologii marksistowsko-leninowskiej, o socjalizm i pokój" omawiający niedawno wydaną książkę towarzysza Bieruta „O partii".

Depesze gratulacyjne do towarzysza Bolesława Bieruta

Do
Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza B. Bieruta
Warszawa

Z okazji Waszego sześćdziesięciolecia proszę Was, Towarzyszu Prezydencie, przyjąć moje serdeczne powinszowania. Życzę Wam dobrego zdrowia i dalszych sukcesów w Waszej działalności dla dobra narodu polskiego i niewzruszonej przyjaźni między narodami naszych krajów.

N. SZWERNIK

*

Do
Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza B. Bieruta
Warszawa

Z okazji 60-lecia Waszych urodzin proszę przyjąć serdeczne gratulacje narodu chińskiego, Rządu Chińskiej Republiki Ludowej i moje własne.

Pod Waszym kierownictwem naród polski wśród ruin i zniszczeń, spowodowanych przez hitlerowskich grabieżców, zbudował państwo, które z każdym dniem staje się bardziej kwitnące, wolne i szczęśliwe. Sukcesy osiągnięte przez naród polski w budowie społeczeństwa socjalistycznego dobitnie świadczą o haniebnej klęsce agresorów, a także o wielkiej niezwyciężonej sile obozu pokoju i demokracji.

Życzę Wam jeszcze większych osiągnięć na polu budownictwa socjalistycznego oraz w walce o pokój na całym świecie, jak również życzę Wam zdrowia i długich lat życia.

Przewodniczący Centralnego Rządu Ludowego Chińskiej Republiki Ludowej
MAO TSE-TUNG

*

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

W związku z 60-leciem Waszych urodzin ślę Wam, Drogi Towarzyszu, me najgorętsze gratulacje i życzenia. W imieniu rządu, narodu i moim własnym pozwólcie mi wyrazić Wam i za Waszym pośrednictwem zaprzyjaźnionemu narodowi polskiemu, głęboką wdzięczność za jego poparcie i sympatię dla narodu koreańskiego, broniącego honoru, wolności i niepodległości swojej Ojczyzny.

Życzę Wam, Drogi Towarzyszu, dobrego zdrowia i długich lat życia dla dobra i szczęścia narodu polskiego.

Prezes Rady Ministrów Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej
KIM IR-SEN

*

Do
Towarzysza Bolesława Bieruta
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

Szczęśliwy jestem, iż mogę z okazji 60-lecia Waszych urodzin przesłać Wam w imieniu narodu i rządu Vietnamu oraz moim osobistym najlepsze życzenia zdrowia i długich lat życia. Oby pod Waszym dalekowzrocznym kierownictwem naród i rząd Rzeczypospolitej Polskiej osiągał dalsze wielkie sukcesy w dziele budowy socjalizmu i obrony pokoju na całym świecie. Łączę braterskie pozdrowienia.

HO SZI MIN
Prezydent Demokratycznej Republiki Vietnamu.

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta
Warszawa

Szanowny Towarzyszu Prezydencie! W dniu 60-lecia Waszych urodzin ślę Wam w imieniu wszystkich pokój miłujących Niemców i swoim własnym najserdeczniejsze gratulacje.

Lud pracujący Niemiec śledzi z radością i podziwem dumne osiągnięcia, jakie naród polski zdobywa pod Waszym kierownictwem, a które znajdują wyraz w nowym, wielkim i doniosłym dziele konstytucyjnym Waszego Państwa. Wasza niestrudzona praca na rzecz pogłębienia przyjaźni między naszymi krajami i nieograniczone poparcie, otrzymywane przez naród niemiecki ze strony Rządu Rzeczypospolitej Polskiej i narodu polskiego w walce o zjednoczone, pokój miłujące i demokratyczne Niemcy, wywołują w naszym narodzie największe uznanie i głęboką wdzięczność.

W granicy pokoju na Odrze i Nysie widzą wszyscy, pokój miłujący Niemcy podstawę dobrosąsiedzkich stosunków między naszymi narodami. Ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz pokój miłujący ludzie w całych Niemczech przeciwstawią się wszelkiej próbie podżegaczy wojennych mącenia przyjaźni między naszymi narodami. Główną treścią ich narodowej walki będą wielkie perspektywy, wskazane w nocie Rządu Radzieckiego do mocarstw zachodnich o zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i tym samym o zachowanie pokoju światowego.

Życzę Wam, Towarzyszu Prezydencie, najlepszego zdrowia i twórczych sił, jak również dalszych osiągnięć w budowie szczęśliwego i pokojowego życia dla narodu polskiego.

Proszę przyjąć wyrazy mego głębokiego poważania.

W. PIECK

*

Towarzysz Bolesław Bierut
Warszawa

Drogi Towarzyszu Bierucie!

Z okazji 60-tej rocznicy Waszych urodzin pozwólcie przekazać Wam serdeczne pozdrowienia Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji i moje osobiste najlepsze życzenia. Dziś pod Waszym kierownictwem Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, urzeczywistniając marzenia i dążenia wielu pokoleń polskich rewolucjonistów, buduje silną, niepodległą Polskę, kraj szczęśliwego narodu, tworzącego nowe, socjalistyczne życie.

Zapewniam Was, że Partia nasza czynić będzie wszystko, by umacniać niewzruszoną przyjaźń narodu polskiego i narodów Czechosłowacji, by ramię przy ramieniu ze Związkiem Radzieckim i w oparciu o jego ofiarną pomoc zbudować w naszych krajach niezwyciężoną twierdzę pokoju i socjalizmu.

Z całego serca życzę Wam najlepszego zdrowia, byście przez długie, długie lata prowadzili naród polski po drodze socjalizmu ku szczęśliwej przyszłości.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Czechosłowacji
KLEMENT GOTTWALD

*

Do
Towarzysza Bolesława Bieruta
Przewodniczącego
Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej
Warszawa

Drogi Towarzyszu!

Z okazji sześćdziesiątej rocznicy Waszych urodzin przyjmijcie najlepsze życzenia i serdeczne, braterskie pozdrowienia Komitetu Centralnego Węgierskiej Partii Pracujących, całego węgierskiego ludu pracującego i ode mnie osobiście. Odwieczna przyjaźń i solidarność ludu pracującego Węgier i Polski pogłębiła się jeszcze bardziej i uzyskała nową treść z chwilą, gdy okryty chwałą Związek Radziecki wyzwolił nasze kraje. Dziś naród polski i węgierski kroczą ramię przy ramieniu z wielkim Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, budując socjalizm i broniąc pokoju przeciw imperialistycznym agresorom.

Polski lud pracujący, kierowany przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą i przez Was, Drogi Towarzyszu, odbudował w szybkim tempie swą ojczyznę, zniszczoną przez wojnę i osiągnął wielkie sukcesy na drodze budownictwa socjalistycznego. W dniu sześćdziesiątej rocznicy Waszych urodzin życzymy Wam z całego serca, Drogi Towarzyszu, wielu lat zdrowia i owocnej pracy dla dobra bratniego narodu polskiego i dla obrony pokoju.

Z serdecznym komunistycznym pozdrowieniem

MATYAS RAKOSI
Generalny Sekretarz Węgierskiej Partii Pracujących

Życzenia w Belwederze

(f) 18 bm. w 60 rocznicę urodzin Prezydenta RP Bolesława Bieruta członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowani w Warszawie, złożyli swe podpisy w księdze życzeń, wyłożonej w Sali Pompejańskiej w Belwederze.

W ciągu całego dnia przybywały do Belwederu delegacje składając najserdeczniejsze życzenia Prezydentowi RP, oraz przekazując podarki, przygotowane na dzień Jego urodzin. Delegacje z dumą meldowały o wykonaniu zobowiązań, podjętych dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Pierwszego Obywatela Polski Ludowej.

18 bm. w godzinach wieczornych Prezydent RP Bolesław Bierut wydał przyjęcie w salach Rady Państwa.

Na przyjęcie przybyli: członkowie Rady Państwa z Marszałkiem Sejmu W. Kowalskim na czele, członkowie Biura Politycznego KC PZPR, członkowie Rządu RP z Premierem J. Cyrankiewiczem na czele, generalicja z Marszałkiem Polski K. Rokossowskim na czele, przedstawiciele KC PZPR, władz naczelnych, stronnictw politycznych, oficerowie WP, przedstawiciele organizacji masowych, świata nauki i kultury oraz przodownicy pracy.

Na przyjęciu obecni byli członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowani w Warszawie.

Przyjęcie upłynęło w niezwykle serdecznej atmosferze.

Bolesław Bierut — wielki syn klasy robotniczej, spadkobierca i kontynuator postępowych tradycji narodu polskiego

Przemówienie sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Ochaba na uroczystej akademii w Warszawie

Towarzysze!

Życie Bolesława Bieruta związane jest nierozerwalnie z dziejami mężnej walki SDKPiL i PPS-Lewicy przeciw pierwszej wojnie imperialistycznej i dywersji piłsudczykowskiej w polskim ruchu robotniczym, z dziejami niezłomnej walki KPP przeciw krwawym rządom burżuazji polskiej, przeciw dyktaturze faszystowskiej, która bestialsko gnębiła masy ludowe i torowała drogę najazdowi hitlerowskiemu na Polskę, z dziejami bohaterskich i zwycięskich zmagań PPR przeciw hitlerowskim okupantom i rodzimej reakcji, o niepodległość narodu i władzę ludu, z dziejami Polski Ludowej, która pod przewodem towarzysza Bieruta w ciągu ośmiu lat swego istnienia dokonała gigantycznej pracy twórczej, otwierając nowy, najpiękniejszy i najważniejszy okres w tysiącletnich dziejach naszego narodu, okres socjalizmu.

Niesposób w ramach krótkiego referatu omówić bujne i bogate życie i walkę wielkiego rewolucjonisty i bohaterskiej klasy robotniczej, która go wydała, omówić dzieje partii, ludu pracującego i narodu w epoce największych przemian rewolucyjnych, jakie zna historia Polski i świata.

Należy podkreślić, że dzieje ruchu robotniczego na przestrzeni ostatnich 70 lat — to dzieje walki klasy robotniczej o przodownictwo w narodzie, to dzieje heroicznej walki, która za życia naszego pokolenia doprowadziła do historycznego zwycięstwa klasy robotniczej pod kierownictwem PZPR, pod przewodem towarzysza Bolesława Bieruta.

W ciągu tych trudnych, przełomowych dziesięcioleci hartowała się klasa robotnicza i lud pracujący w twardej walce z uciskiem zaborców i z wyzyskiem rodzimej burżuazji, z rządami obszarników i kapitalistów.

Wypełnia te dziesięciolecia zacięta walka z ponurą spuścizną średniowiecza i ciemnoty, wstecznictwa i klerykalizmu, szlacheckiej megalomanii i drobnomieszczańskiego kapitulanctwa, nieprzejednana walka z endeckim i chadeckim, pepesackim i sanacyjnym oszukiwaniem mas i zdradą narodu.

Wypełnia te dziesięciolecia niełatwa walka o przezwyciężenie i wyzbycie się błędów, ciążących na naszym ruchu robotniczym, błędów luksemburgistowskich i błędów półmieńszewickich, wytrwała walka o zwycięstwo nieśmiertelnych zasad marksizmu - leninizmu w życiu ideowym i w praktyce organizacyjnej partii klasy robotniczej.

W oparciu o chlubne tradycje patriotyzmu i internacjonalizmu

Partia polskiej klasy robotniczej kształtuje swoją ideologię w oparciu o dorobek i doświadczenie międzynarodowego ruchu robotniczego, w pierwszym rzędzie w oparciu o dorobek Wielkiej Partii Lenina i Stalina, partii bolszewickiej, w oparciu o najpiękniejsze tradycje patriotyczne, radykalne i postępowe narodu polskiego, w oparciu o wspaniałe wzory patriotyzmu i internacjonalizmu, jakie pozostawili nam Kościuszko, Mickiewicz, Bem, Dąbrowski, Waryński, w oparciu o żarliwego ducha poświęcenia w obronie praw ludu pracującego, jakim przeniknięta jest w XIX wieku walka najlepszych synów narodu polskiego „o wolność Waszą i naszą".

W dojrzewaniu ideologicznym polskiego ruchu robotniczego i w uświadamianiu sobie przez partię klasy robotniczej jej roli hegemona w życiu narodu i spadkobiercy najlepszych postępowych tradycji narodowych, ogromną pomoc okazali nam kierownicy WKP(b) i Międzynarodówki Komunistycznej.

KPP nierozerwalnie związana z klasą robotniczą i ludem pracującym coraz lepiej rozumiała i stosowała w praktyce głębokie wskazania WKP(b) i Międzynarodówki, głębokie nauki Lenina i Stalina.

KPP była jedyną partią w Polsce, która w okresie nadciągania nawały hitlerowskiej wskazywała narodowi na niebezpieczeństwo zagrażające jego niepodległości, wzywała do obalenia zdradzieckich rządów sanacyjnych, do sojuszu Polski ze Związkiem Radzieckim i państwami pokojowymi, organizowała szeroki front ludowy obrony praw demokratycznych i wolności narodu.

Z głęboką wdzięcznością wspomina dziś wyzwolony naród polski bohaterską walkę KPP i imiona tysięcy jej ofiarnych bojowników i działaczy.

W referacie na Kongresie Zjednoczeniowym towarzysz Bierut stwierdził: *„KPP przygotowała nasz decydujący bój o władzę, o niepodległość, o socjalizm"*.

W szeregach KPP wyrastali i zdobywali doświadczenie rewolucyjne najwybitniejsi organizatorzy i bojownicy PPR, tej okrytej chwałą partii, pod której kierownictwem lud polski zdobył władzę, zdobył narodowe i socjalne wyzwolenie.

W tragicznie ciężkich warunkach rozpoczynała swą wiekopomną walkę o wolność PPR. Hordy hitlerowskie zalały całą Europę środkową, zachodnią i południową, dotarły do bram Moskwy i Leningradu; faszyści zapewniali równie wrzaskliwie i butnie, jak dziś imperialiści amerykańscy o swym rzekomo bliskim i ostatecznym zwycięstwie; siepacze Himmlera mordowali setki tysięcy patriotów polskich i nie bardzo kryli się z programem fizycznego wytępienia całego narodu polskiego.

W obliczu bestialskiej, eksterminacyjnej polityki okupanta hitlerowskiego PPR organizowała szeroki, demokratyczny front narodowy, front walki z okupantem i jego agenturami, walki pod kierownictwem przodującej narodowi, konsekwentnie rewolucyjnej, głęboko patriotycznej i internacjonalistycznej klasy robotniczej.

Towarzysz Bierut w swym referacie na Kongresie Zjednoczeniowym stwierdza: *„Kierownicza rola PPR określiła klasowy charakter walki z okupantem"*.

Równolegle z walką przeciwko okupantowi toczyła się ostra walka klasowa pomiędzy masami pracującymi miast i wsi a zwolennikami odrodzenia Polski przedwrześniowej, Polski obszarniczo-kapitalistycznej.

W deklaracji programowej „O co walczymy" PPR sprecyzowała program Polski Ludowej, Polski bez kapitalistów i obszarników, Polski rządzonej przez masy pracujące pod przewodem klasy robotniczej, Polski opartej o granice na Odrze, Nysie i Bałtyku.

Doświadczenia, które naród wyciągnął w toku walki, zwycięstwa Armii Radzieckiej zbliżającej się do granic Polski, pogłębiały w masach ludowych świadomość, że jedynie słuszny jest program PPR i jej hasła o konieczności skupienia całego narodu w walce z okupantem.

Coraz widoczniejsza stawała się prawda, głoszona od początku przez PPR, że tylko sojusz z ZSRR może zapewnić wyzwolenie Polski.

W pracy i walce PPR nad umocnieniem i rozszerzeniem demokratycznego frontu narodowego, a zwłaszcza nad zorganizowaniem najwyższej reprezentacji tego frontu — KRN, ogromny jest osobisty wkład towarzysza Bieruta, członka ówczesnego Sekretariatu KC PPR i przewodniczącego KRN.

Szczególną zasługą towarzysza Bieruta jest jego zdecydowana walka przeciw kapitulanckim próbom zrezygnowania z hegemonii klasy robotniczej we froncie narodowym, próbom podjętym przez grupkę Gomułki — Spychalskiego w przełomowym okresie naszych dziejów, w przeddzień wyzwolenia Polski przez Armię Radziecką.

Pod przewodem towarzysza Bieruta, kierowniczy trzon PPR pokrzyżował dywersyjne plany kapitulacji wobec wroga klasowego i zdradzieckiego wypaczenia treści frontu narodowego.

Pod przewodem towarzysza Bieruta KRN skupiła wszystkie odłamy demokratyczne polskiego społeczeństwa, wyłoniła pierwszy w naszych dziejach rząd robotniczo - chłopski, który zrealizował programowe hasła PPR, hasła historycznego Manifestu Lipcowego, hasła szerokiego frontu narodowego.

Pod przewodem towarzysza Bieruta PPR po rozgromieniu mikołajczykowskiej agentury imperializmu, zdemaskowała, izolowała i rozbiła prawicowo-nacjonalistyczną dywersję, która usiłowała wypaczyć sens frontu narodowego, głosiła oportunistyczne teoryjki o rzekomym wygasaniu walki klasowej w Polsce, siała nieufność do wyzwoliciela Polski, do bratniego państwa socjalistycznego, próbowała zaszczepić masom socjaldemokratyczne, nacjonalistyczne idee solidaryzmu narodowego, próbowała przeciwstawiać drogę rozwojową demokracji ludowej radzieckiej drodze do socjalizmu.

Rozbicie prawicy PPS i grupy Gomułki - Spychalskiego, zjednoczenie ruchu robotniczego na platformie marksizmu-leninizmu, zacieśnienie sojuszu robotniczo - chłopskiego w walce z kułactwem i wszelkimi agenturami imperializmu, umocnienie braterskiej przyjaźni i najściślejszego sojuszu Polski Ludowej ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, ogromny wzrost siły i autorytetu partii naszej skupionej wokół towarzysza Bieruta umożliwiły rozwinięcie nowej szerokiej ofensywy socjalistycznej, ofensywy, której wyrazem jest nasz wielki plan 6-letni, plan budowy fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce.

Ogólnonarodowy front walki o pokój i plan 6-letni pod przewodem towarzysza Bieruta

Towarzysz Bierut na podstawie głębokiej analizy marksistowskiej wykazał, że w warunkach przekształcania się narodu naszego w naród socjalistyczny, w nowej, trudnej i napiętej sytuacji międzynarodowej jest rzeczą nie tylko możliwą, ale i niezbędną zerwanie z wszelkimi hamulcami sekciarskimi i wysunięcie z całą siłą hasła narodowego frontu walki o pokój i plan 6-letni.

W referacie na VI Plenum KC PZPR towarzysz Bierut nawiązuje do słów wielkiego Stalina, który stwierdził, że nowe socjalistyczne narody *„wolne są od nie dających się pogodzić przeciwieństw klasowych, zżerających narody burżuazyjne, i są o wiele bardziej ogólnonarodowe niż jakikolwiek naród burżuazyjny"*.

„W świetle tych słów — mówi towarzysz Bierut — *stwierdzić należy, że wprawdzie istnieją u nas jeszcze przeciwieństwa klasowe, ale jest faktem niezaprzeczalnym, że posunęliśmy się już znacznie po drodze przekształcania się w naród socjalistyczny. Dlatego obecny naród polski, używając słów towarzysza Stalina, jest o wiele bardziej ogólnonarodowy, niż był kiedykolwiek naród polski w okresie burżuazyjnym. Dlatego wysunięte przez nas hasło frontu narodowego oznacza zwarcie szeregów narodu przekształcającego się w naród socjalistyczny — pod przewodem klasy robotniczej — w walce o najważniejsze cele ogólnonarodowe, jakimi są: pokój, zabezpieczenie niepodległości i realizacja planu 6-letniego.*

W tym właśnie, a nie innym sensie — jakościowo różnym od poprzednich haseł — wysuwamy hasło ogólnonarodowego frontu walki o pokój i realizację planu 6-letniego.

Likwidując klasy pasożytnicze, pozostawiamy wychodźcom z tych klas drogę do włączenia się do nowej społeczności narodowej poprzez udział w pracy produkcyjnej, poprzez udział w pracy całego narodu.

Umacniając front narodowy walki o pokój i realizację planu 6-letniego, najskuteczniej wzmacniamy siłę narodu, zapewniamy mu najpomyślniejsze warunki rozkwitu w oparciu o przebogatą, wielowiekową i chlubną jego spuściznę i poprzez nieustanne wzbogacanie naszej skarbnicy narodowej, naszego wkładu do ogólnoludzkiego dzieła pokoju i postępu".

Dziś możemy ocenić ogromne znaczenie analizy teoretycznej, danej przez towarzysza Bieruta na VI Plenum, ogromne znaczenie i siłę mobilizacyjną haseł narodowego frontu walki o pokój i plan 6-letni również na podstawie licznych faktów, które zaszły w ciągu kilkunastu miesięcy, dzielących nas od ostatniego Plenum KC PZPR, faktów, które potwierdziły w pełni słuszność wskazań towarzysza Bieruta i KC partii.

Klasa robotnicza i nasza partia pod przewodem towarzysza Bieruta utrwaliły swą kierowniczą rolę w życiu wyzwolonego narodu, zacieśniła się łączność partii z milionowymi masami bezpartyjnych w walce o pokój i plan 6-letni, poważnie wzrosła siła gospodarcza i obronna naszej ojczyzny.

Pod przewodem towarzysza Bieruta PZPR potrafiła twórczo zastosować ogólne wskazania marksizmu-leninizmu do konkretnej sytuacji Polski Ludowej dla dobra naszego narodu, a zarazem dla dobra wielkiego międzynarodowego obozu pokoju i postępu, do którego należymy wraz z wszystkimi krajami demokracji ludowej, skupionymi wokół wielkiego Związku Radzieckiego.

Towarzysz Bierut, wielki syn polskiej klasy robotniczej jest jakby uosobieniem tej nowej roli historycznej, jaką odgrywa dziś klasa robotnicza w życiu narodu, w budowie naszego państwa demokracji ludowej.

Z dumą może naród polski wskazać na te wspaniałe rezultaty, jakie osiągnął w pracy i walce pod kierownictwem klasy robotniczej, pod przewodem towarzysza Bieruta.

Zwycięsko likwidujemy skutki ponurej przeszłości

W ponurym okresie władzy burżuazji polskiej należeliśmy do krajów najbardziej zacofanych w Europie.

Poziom zarobków klasy robotniczej ulegał nieomal systematycznemu obniżeniu, a potworne bezrobocie skazywało setki tysięcy rodzin robotniczych na nieopisaną nędzę.

O tragicznej doli chłopa w Polsce faszystowskiej mówią liczne dokumenty, np. wstrząsające „Pamiętniki chłopów", opublikowane w r. 1935 przez Instytut Gospodarstwa Społecznego.

Na str. 277/278 tomu I czytamy:

„Toteż przejść przez wieś nasą polską to się widzi, jak to wyglądają biednych ludzi dzieci, obdarte, wychudłe, tylko przez te usmolone koszuliny widać brzuchy duze od tych kartofli z solą i z tego dzielny Polak wyrośnie. Skąd ono wyrośnie, jak ono nie widzi nigdy kawałka cukru, nie oblize nawet noza po maśle, bo zatko który chłop kraje nozem masło, bo chociaż to prosto z maselnicy i do miasta, nawet się dzieciom nie pokazuje, zeby nie płakało. A niektóre dzieci nawet i chleba tez nie mają pod wydział, chociaż się mówi, ze jest go u nas nadprodukcje. Jest bo się go nie je i dzieciom nie daje. Nie mówi tu zeby wszyscy tez i dzieci wszystkich chłopów tak miały, to przeważnie bezrolni i małorolni".

Chłop małorolny z powiatu dąbrowskiego pisze o swej ciężkiej doli:

„Oj, przysły casy na nos bidoków małych rolników, to casy faraonów, ze bidny chłop, chtóry jest na bidzie i nędzy zamiast zeby się ze swoi pracy za ten produkt opłacić, to sie jesce zadłuzo, bo zacem sie co uchowo i zawiezie do miasta, to trzeba łopłacić podotek i tego jesce i dobry, bo chtóry chce zapłacić podotek to musi gdzie pozycyć a podotek oddać, bo się sechwestruje i przez publicno licytacją sprzedaje sie za bezcen. A chtóz temu winien ni mozno wymyślić? Jedni mówio ze rząd niedobry, to znowu sie mówi, ze dyktatura w Polsce panuje, inni mówio, ze trzeba konstytucje zmienić, mówio księza, kszyco z ambony zeby sie modlić, a nie wątpić. Jedni sie modlo drudzy przeklinają i mówio cy Boga ni ma i modlo sie i wzdychajo na tako ksywde robionom bidnemu narodowi milcącemu".

Jakże daleko odeszliśmy od tych koszmarnych czasów faszyzmu i bezprawia, głodu i bezrobocia, analfabetyzmu i zacofania, upadku gospodarczego i kulturalnego, straszliwej niewoli ludu i bolesnego poniżenia narodu polskiego.

Pod kierownictwem klasy robotniczej, pod przewodem swego Wielkiego Prezydenta, naród polski przełamał ogromne trudności i usunął potworne zniszczenia spowodowane przez wojnę i okupację, dźwignął z ruin Warszawę i Gdańsk, Wrocław i Szczecin, setki miast i tysiące wsi polskich, odbudował i rozwinął gospodarkę narodową, zrealizował plan 3-letni i zwycięsko walczy o urzeczywistnienie wielkich zadań planu 6-letniego, rozwija coraz szerzej i pomyślniej swą piękną kulturę i sztukę — narodową w formie, a socjalistyczną w treści, likwiduje szybko wielowiekowe zaniedbania i zacofanie Polski, kroczy nieugięcie w ślad za przodującym ludzkości Związkiem Radzieckim po wielkiej drodze budownictwa socjalistycznego, w szeregach światowego obozu obrony pokoju i postępu.

Naród polski, podobnie jak bratnie narody innych krajów demokracji ludowej, przekonał się na własnym doświadczeniu, że droga budownictwa socjalistycznego, to droga, prowadząca do szybkiego rozwoju sił twórczych narodu, do wszechstronnego postępu politycznego, gospodarczego i kulturalnego.

W ciągu swej długiej, tysiącletniej historii naród polski nigdy nie znał okresu równie bujnego i szybkiego rozwoju jak dziś w okresie rządów robotniczo - chłopskich, w okresie demokracji ludowej, w okresie prezydentury towarzysza Bieruta.

W niezwykle szybkim tempie rozwija się w Polsce Ludowej przemysł socjalistyczny, będący dźwignią rozwoju całej gospodarki narodowej. Wartość produkcji przemysłowej obliczona w cenach niezmiennych, wzrosła w ciągu dwu pierwszych lat planu 6-letniego o ponad 60 procent. Wzrost produkcji przemysłowej trwa również w roku 1952.

Wartość produkcji przemysłowej w przeliczeniu na głowę ludności jest obecnie niemal czterokrotnie wyższa od poziomu tej produkcji w r. 1938 w Polsce sanacyjnej.

Polska, której przemysł zaledwie wegetował w warunkach władzy burżuazyjnej, dziś w warunkach władzy ludowej, pomimo kolosalnych trudności powojennych, szybko rozwija się i pod względem produkcji przemysłowej w przeliczeniu na głowę ludności prześcignęła już np. poziom produkcji włoskiej i szybko zbliża się do poziomu najbardziej rozwiniętych przemysłowo krajów kapitalistycznych kontynentu europejskiego.

Towarzysz Bierut wskazuje nam drogę przezwyciężenia trudności rozwoju

Oczywiście rozwój ten nie odbywa się gładko i bez wstrząsów. Tak np. w drugim półroczu 1951 i z początkiem 1952 r. na skutek splotu niepomyślnych okoliczności, a zwłaszcza nieurodzaju okopowych i coraz mocniej występujących skutków posuchy jesiennej, zaznaczyły się w Polsce trudności aprowizacyjne, zwłaszcza w zaopatrzeniu w mięso i tłuszcze.

Skutki jesiennej posuchy byłyby w warunkach gospodarki kapitalistycznej niewątpliwie katastrofą dla milionów ludzi pracy, dla całego narodu, ale w warunkach demokracji ludowej skutki te mogą być poważnie ograniczone i skutecznie przezwyciężane dzięki planowej polityce rządu robotniczo-chłopskiego, dzięki mobilizacji rezerw gospodarki socjalistycznej, a zwłaszcza dzięki braterskiej pomocy potężnego mocarstwa socjalistycznego, naszego wielkiego sojusznika i niezawodnego przyjaciela.

Towarzysz Bierut w swych artykułach i przemówieniach, np. w przemówieniu do przodujących pracowników POM, wskazuje nam drogi i sposoby przezwyciężenia trudności na odcinku produkcji rolnej oraz przyspieszenia rozwoju wsi w kierunku socjalistycznym.

Dotychczasowe osiągnięcia w walce o podniesienie na wyższy poziom naszej gospodarki rolnej są niemałe, choć wciąż jeszcze dalekie niezadowalające.

W Polsce Ludowej działa obecnie ponad 3.300 chłopskich spółdzielni produkcyjnych różnych typów, zrzeszających około 80 tysięcy zagród chłopskich.

Szczególnie ważnym czynnikiem w życiu wsi polskiej jest rozwój Państwowych Gospodarstw Rolnych, które obejmują dziewiątą część całej ziemi uprawnej i dają państwu około 20% zboża towarowego. Przeciętne plony w spółdzielniach produkcyjnych i PGR są z reguły wyższe o kilkanaście procent od zbiorów w gospodarstwach chłopskich.

Fakty mówią o wyższości zmechanizowanej, zespołowej uprawy roli nad prymitywną uprawą indywidualną i niewątpliwie wyciągną z tych faktów wnioski milionowe masy chłopskie, które przy pomocy państwa robotniczego w walce z kułakiem coraz liczniej będą dobrowolnie wstępować na drogę gospodarki kolektywnej, socjalistycznej.

Ale już obecnie zdobycze mas chłopskich są ogromne. Władza ludowa oddała chłopom pracującym ponad 6 milionów ha ziemi zagrabionej w ciągu wieków przez obszarników polskich i junkrów pruskich, zwolniła ich z potwornego ciężaru długów bankowych i lichwy, w wysokim stopniu ograniczyła wyzysk kułacki, otworzyła synom i córkom chłopskim szeroko drogę do miast, do fabryk i do szkół wszystkich szczebli.

Zmieniła się radykalnie struktura socjalna polskiego narodu.

W Polsce sanacyjnej niemal dwie trzecie ludności utrzymywały się z rolnictwa, obecnie zaś w Polsce Ludowej rolnictwo stanowi źródło utrzymania dla około 45% ogółu ludności. A więc większość ludności utrzymuje się z zawodów nierolniczych. Sektor socjalistyczny dał w r. 1951 ponad 72% całego dochodu narodowego.

Niezwykle szybki rozwój gospodarczy Polski Ludowej idzie w parze z burzliwym rozwojem kulturalnym kraju. Znika bezpowrotnie analfabetyzm — to przeklęte dziedzictwo przeklętej kapitalistycznej przeszłości, rośnie nieustannie sieć szkół wszystkich szczebli, rośnie liczba uczących się dzieci, młodzieży i dorosłych, rośnie armia pracowników oświaty.

W szkołach wyższych studiowało w r. 1937/38 — 48 tysięcy słuchaczy — dziś przy mniejszej liczbie ludności liczba studentów sięga blisko 120 tysięcy, przy czym większość z nich stanowi młodzież robotniczo-chłopska.

Kilkakrotnie wzrosły nakłady książek i czasopism, osiągając w ciągu 7 lat działalności wydawniczej w Polsce Ludowej imponującą cyfrę 450 milionów książek, z czego w ciągu 2 pierwszych lat planu 6-letniego wydano z górą 224 miliony egzemplarzy. Należy podkreślić, że w ciągu 20-lecia w Polsce burżuazyjnej wydano tylko około 408 milionów egzemplarzy książek i druków nieperiodycznych.

Jednorazowy nakład gazet i czasopism wynosił w I kwartale br. około 17 milionów egzemplarzy.

Ogólny nakład dzieł Lenina i Stalina osiągnął w Polsce Ludowej cyfrę ponad 14 milionów egzemplarzy.

Pod wpływem przodującej, socjalistycznej kultury Związku Radzieckiego rozwija się w kierunku realizmu socjalistycznego twórczość pisarzy i artystów Polski Ludowej, rodzi się w nowej Polsce nowa kultura — narodowa w formie i socjalistyczna w treści.

W warunkach demokracji ludowej przeobraża się cały naród polski, w ostrej walce klasowej wykuwa się nowe, socjalistyczne oblicze naszego narodu.

Sojusz i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim — źródłem naszych sukcesów

Naród polski kierowany przez PZPR i jej przewodniczącego towarzysza Bieruta z dumą podsumowując dotychczasowe zdobycze i wyniki swej wytężonej pracy, coraz lepiej zdaje sobie sprawę z tego, że nie byłoby historycznych zdobyczy i takich wspaniałych wyników twórczej pracy wyzwolonych robotników i chłopów, gdyby nie było niezłomnego sojuszu, głębokiej przyjaźni, historycznego przykładu i codziennej braterskiej pomocy wielkiego Związku Radzieckiego.

Naród polski i wszystkie narody krajów demokracji ludowej zdają sobie dobrze sprawę z tego, że każda próba przeciwstawienia ich Związkowi Radzieckiemu przekreśliłaby możność kontynuowania pokojowego, socjalistycznego budownictwa i zepchnęłaby je nieuniknienie w przepaść niewoli imperialistycznej i hańby narodowej, jak o tym świadczy tragiczny los narodów Jugosławii, zakutych w kajdany krwawej titowsko - faszystowskiej dyktatury pachołków amerykańskiego imperializmu.

Pamiętamy gorzkie dni kapitalizmu i okupacji, kule i szubienice faszyzmu, pogromy i pacyfikacje, nędzę i głód, bezrobocie i poniewierkę mas ludowych, prostytucję i cherlactwo dzieci, masowy analfabetyzm i panoszenie się zabobonu, butę jaśniepanów i klechów, lata kryzysu, lata upadku gospodarczego i kulturalnego, lata hańby i niewoli.

Jakże śmieszne są wysiłki różnych wypędków i zdrajców, którzy z rozgłośni imperialistycznych za judaszowe dolary i funty próbują wyzwolonym narodom zachwalać te stare, ponure, przeklęte czasy jako okres „wolności" (dla zbirów faszystowskich) i „demokracji" (dla bogaczy).

Naród polski i wszystkie narody krajów demokracji ludowej poznały już przez własne doświadczenie radość wyzwolonej twórczej pracy, poznały prawdziwą, ludową wolność i demokrację. Nie tylko PZPR-owcy, ale i najszersze milionowe masy pracujące w Polsce widzą i coraz głębiej rozumieją, że droga budownictwa socjalistycznego — to droga pokoju i nieograniczonego postępu, droga rozkwitu i szczęścia Ojczyzny i całej ludzkości.

„Czerpiemy wzór — mówi towarzysz Bierut — *z wielkiego i potężnego kraju, w którym zwyciężył socjalizm. Osiągnięcia ZSRR są niezawodnym przykładem, że krocząc po twórczej drodze socjalizmu naród nasz będzie wzrastał w siły i dobrobyt, będzie szybko pomnażał swą gospodarkę i swą kulturę".*

Rewolucja socjalistyczna wyzwoliła potężne siły twórcze, drzemiące w masach ludowych.

Pod kierownictwem swego rządu robotniczo - chłopskiego, pod przewodem towarzysza Bieruta, masy ludowe w Polsce dokonały już ogromnych dzieł w pracy i walce o socjalizm.

Podsumowaniem dotychczasowych osiągnięć i zwycięstw narodu polskiego, narodu budującego socjalizm, jest opracowany pod kierownictwem towarzysza Bieruta projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, omówiony i zaakceptowany przez miliony ludzi pracy na tysiącach zebrań od Karpat po Bałtyk, od Bugu po Odrę.

Towarzysz Bierut w przemówieniu na Komisji Konstytucyjnej podkreślił: *„Nowa Konstytucja ma być ujętą w formę powszechnego prawa Wielką Kartą zwycięskich osiągnięć i utrwalonych na zawsze zdobyczy społecznych polskiego ludu pracującego, który stał się rzeczywistym gospodarzem swego kraju, jedynym i wolnym twórcą losów narodu, gwarantem jego rosnącej siły, niezawodną ostoją jego wielkiej przyszłości.*

W suchych na pozór artykułach projektu Konstytucji zawarty jest w istocie ogólny wynik i bilans wiekowej historii walk klasowych i wyzwoleńczych polskich mas ludowych, którym na przestrzeni ostatnich 70 lat przodowała polska klasa robotnicza — walk długich i ciężkich, ale uwieńczonych zwycięstwem.

Od rozpaczliwych walk i buntów chłopskich, od walk najświatlejszych i postępowych ludzi z ciemnotą i reakcją, od Konstytucji 3 Maja 1791 r., Konstytucji nieurzeczywistnionej, której pamięć mimo to w ciągu półtora wieku naród czcił jako pierwszy wyłom — nikły jeszcze i niepewny — ale podważający tyranię przywilejów magnacko-szlacheckich — ciągnie się poprzez okres międzywojenny i okres okupacji hitlerowskiej, usłana setkami tysięcy ofiar spośród najlepszych, długa, znojna, pełna bohaterstwa i poświęcenia droga walki o wolność, o prawa dla ludu, o władzę ludu.

Nowa Konstytucja Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej stanowić będzie dla narodu Wielką Kartę zwycięstwa w tej walce o wyzwolenie narodowe i społeczne, o zrzucenie kajdan obcej niewoli, o zrzucenie kajdan kapitalizmu, o sprawiedliwość społeczną, o socjalizm".

Ogólnonarodowa dyskusja nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej nie miała równej sobie pod względem zasięgu i wymowy politycznej.

Na zebraniach w zakładach pracy, w gromadach, w szkołach i w punktach dyskusyjnych uczestniczyło około 10 milionów, a zabierało głos około miliona robotników, chłopów, nauczycieli, żołnierzy, pracowników umysłowych, kobiet i młodzieży.

Lud pracujący głęboko kocha i czci towarzysza Bieruta

W przemówieniach dyskutantów, a zwłaszcza robotników górowała nuta głębokiej dumy klasowej i narodowej z dotychczasowych osiągnięć i zdobyczy klasy robotniczej i całego narodu polskiego, głębokiej wiary w piękną, słoneczną, socjalistyczną przyszłość naszego wyzwolonego narodu, głębokiej miłości do pierwszego Obywatela Rzeczypospolitej, wielkiego syna polskiej klasy robotniczej, wiernego ucznia Lenina i Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta.

Lud pracujący głęboko kocha i czci towarzysza Bieruta bo wie, że całe jego piękne, ofiarne życie jest wypełnione pracą i walką o socjalne i narodowe wyzwolenie Polski, bo widzi w nim uosobienie najlepszych cech polskiego rewolucjonisty, patrioty i internacjonalisty, wiernego kontynuatora i spadkobiercę wspaniałych tradycji postępowych naszego narodu, niezawodnego nauczyciela, przyjaciela i wodza robotników i chłopów, inteligencji i młodzieży, wszystkich postępowych klas i warstw wyzwolonego narodu polskiego.

Każde wystąpienie towarzysza Bieruta odbija się szerokim echem w całym kraju i trafia niezawodnie do serc ludzi pracy, bo słowa jego są zawsze pełne powagi proletariackiej i wysokiej stalinowskiej ideowości, pełne miłości dla mas pracujących i niewzruszonej wiary w twórcze siły narodu, pełne prostoty i skromności osobistej, a zarazem głębokiej treści klasowej i dumy narodowej.

Towarzysz Bierut zdobył sobie serca milionów robotników i chłopów, uczonych i artystów, nauczycieli i dzieci, kobiet i młodzieży, partyjnych i bezpartyjnych patriotów polskich dzięki swej stalinowskiej nieskazitelności ideowej i niezłomności przekonań, dzięki swej nieugiętej walce o zwycięstwo demokracji ludowej, o Polskę socjalistyczną, o pokój i szczęście naszego narodu, o umocnienie braterskiej przyjaźni Polski ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, o zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe dzieło obrony pokoju i postępu.

Głębokie umiłowanie klasy robotniczej i narodu polskiego, umiłowanie wielkiej międzynarodowej sprawy wyzwolenia człowieka i ludzkości, łączy się nierozerwalnie z płomienną nienawiścią do ucisku i wyzysku ludu pracującego, do faszyzmu i kapitalizmu, do imperialistycznych ludobójców i ciemiężycieli narodów. Stąd nieprzejednany stosunek towarzysza Bieruta do wszelkich przejawów nacisku wrogiej ideologii burżuazyjnej i drobnomieszczańskiej, do wszelkich prób zepchnięcia partii i klasy robotniczej ze słusznej drogi socjalistycznej.

Ta postawa ideowa i to uczucie promieniują z każdego słowa z każdego poczynania towarzysza Bieruta, zdobywają serca ludu pracującego, mobilizują miliony patriotów polskich do wielkich dzieł twórczych.

W ofiarnej, niezmordowanej pracy i walce wysunął się towarzysz Bierut na czoło partii i klasy robotniczej, stanął w rzędzie największych synów narodu polskiego, zdobył serce własnego narodu i szacunek wśród bratnich narodów, wśród milionów ludzi, miłujących wolność i pokój.

Wyrazem uczuć miłości i szacunku całego narodu jest potężna, nie mająca precedensu pod względem zasięgu i wymowy politycznej kampania zobowiązań produkcyjnych dla uczczenia 60-lecia urodzin towarzysza Bieruta.

Według niepełnych danych we współzawodnictwie socjalistycznym ku czci towarzysza Bieruta bierze udział 13.000 zakładów produkcyjnych, 17.000 szkół i instytucji, 20.000 gromad wiejskich, 3 miliony robotników i techników, 870 tysięcy pracowników administracyjnych, oświatowych i handlowych, setki tysięcy chłopów pracujących.

Wartość ponadplanowej produkcji do dnia 18.IV. wyniesie około 900 milionów złotych, a [illegible] ramach kampanii [illegible]zypospolitej [illegible]szczędności i inne [illegible]darcze szacowane [illegible]ilionów złotych.

Wy[illegible] uczuć miłości i szacunku całego narodu są setki tysięcy listów, napływających ze wszystkich stron kraju z najserdeczniejszymi pozdrowieniami dla wielkiego syna naszego narodu, z najgorętszymi życzeniami długich, długich lat życia i pracy czujnego, doświadczonego, mężnego, nieugiętego sternika naszej nawy państwowej, pewną ręką prowadzącego tę nawę ojczystą ku socjalizmowi.

I my zgromadzeni tutaj przedstawiciele PZPR, ZSL, SD, przedstawiciele ludu pracującego miast i wsi, związków zawodowych, Związku Młodzieży Polskiej, Związku Samopomocy Chłopskiej, Wojska Polskiego, ZBoWiD, Ligi Kobiet, TPPR, związków artystycznych i stowarzyszeń społecznych, partyjnych i bezpartyjnych patriotów naszej ludowej ojczyzny, łączymy się z najszerszymi, wielomilionowymi rzeszami narodu polskiego w uczuciach czci i miłości dla wielkiego żołnierza klasy robotniczej i niezłomnego przywódcy naszego wyzwolonego narodu, wiernego ucznia Lenina i Stalina, pierwszego budowniczego Polski Ludowej.

Niech żyje i zwycięża naród polski pod przewodem towarzysza Bieruta walczący o pokój i socjalizm!

Niech żyje i zwycięża w Polsce i na całym świecie wielka nieśmiertelna sprawa Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina!

Niech żyje i zwycięża potężny obóz pokoju, któremu przewodzi genialny wódz postępowej ludzkości — wielki Stalin!

Załogi robotnicze i pracujący chłopi godnie uczcili dzień 18 kwietnia

Pafawag zrealizował zobowiązania w 108 proc. — Stalowa Wola dała już 558 ton stali ponad plan

W dniu 60-lecia Prezydenta Bieruta wpłynęły niezliczone meldunki zakładów pracy o chlubnej realizacji zobowiązań. Wiele załóg donosi o uzyskaniu ponadplanowej produkcji, dodatkowych oszczędności i o upowszechnieniu nowych twórczych metod pracy.

WROCŁAW. Załoga Pafawagu wykonała czyn produkcyjny na cześć towarzysza Bieruta na dwa dni przed terminem — w 107,97 procent. W wyniku realizacji zobowiązań wykonano m. in. ponad plan 23 kryte wagony towarowe, dwie 60-tonowe platformy kolejowe i 16 wapniarek. Zobowiązania te przyniosły **ponadplanową produkcję wartości 1.337.200 zł.**

RZESZÓW. Załoga huty Stalowa Wola wyprodukowała dotychczas 2.193 tony surówki ponad plan. Dzięki aktywnej postawie załogi stalownicy przeprowadzili 24 przyspieszone wytopy, co dało **558 ton ponadplanowej produkcji stali.** Przyspieszone wytopy skróciły średnio czas wytopu z 7 godzin 50 minut na 6 godzin 40 minut.

Ogółem wartość wykonanych zobowiązań huty Stalowa Wola wyniosła już przeszło 5 milionów 835 tysięcy złotych.

Rejs na zaoszczędzonym paliwie

SZCZECIN. Załoga S/S „Poznań" doniosła, że wykonując zobowiązania zakonserwowała pokład i mechanizmy okrętowe oraz wykonała na zaoszczędzonym paliwie i smarach **dodatkowy rejs** na linii Hamburg — Antwerpia.

GDAŃSK. W realizacji zobowiązań w Porcie Gdańskim na czoło wysunęła się przodująca załoga rejonu przeładunków masowych, która w ostatnim miesiącu **przeładowała systemem szybkościowym 28 statków**, oszczędzając przeciętnie przy każdym ok. 40 proc. czasu przewidzianego w planie. Najlepsze wyniki osiągnęła brygada trymerska Ostrowskiego. Brygada ta, dzięki zastosowaniu **metody inż. Kowalowa**, podniosła wydajność pracy o przeszło 25 proc.

Ponadplanowy remont 30 parowozów

OPOLE. Załogi poszczególnych działów parowozowni w Opolu przeprowadziły m. in. **ponadplanowe remonty 30 parowozów.** Przodownik pracy M. Góra zameldował w imieniu brygad ślusarskich o postanowieniu wyremontowania jeszcze 2 parowozów ponad plan.

WARSZAWA. Robotniczo-inżynierska brygada racjonalizatorska Fabryki im. gen. K. Świerczewskiego złożyła ministrowi Przemysłu Maszynowego meldunek o wykonaniu pierwszego etapu swego zobowiązania, tj. o uruchomieniu **frezarki przystosowanej do szybkościowego skrawania.**

KATOWICE. Podczas pełnienia warty na cześć Prezydenta Bieruta brygada młodzieżowa **Mieczysławy Góreckiej** ze Śląskich Zakładów Mechaniczno-Optycznych odniosła wspaniały sukces, osiągając **588,5 procent normy.**

Meldunki chłopów o zakończeniu siewów

W realizacji postanowień sprawnego i szybkiego przeprowadzenia siewów wiosennych przodują nadal chłopi powiatu aleksandrowskiego, w którym 213 gromad zakończyło już całkowicie siew kłosowych i motylkowych.

W powiecie inowrocławskim wszystkie 24 spółdzielnie produkcyjne zakończyły 17 bm. siew zbóż kłosowych. Najsprawniej przeprowadzili siewy spółdzielcy z Racic, którzy obsiali 35 ha w 2 i pół dnia.

Wykonując zobowiązania chłopi 134 gromad Opolszczyzny zameldowali, iż siewy wykonali w terminie o 2 dni wcześniejszym niż postanowili uprzednio.

Czytelnicy i korespondenci piszą

Otrzymaliśmy list od bohatera radzieckiego młodogwardzisty Arutiuniana

W połowie marca br., my, uczniowie klasy XI b Państw. Szkoły Ogóln. st. lic., napisaliśmy list do bohatera radzieckiego, członka Młodej Gwardii, Arutiuniana. Po trzech tygodniach otrzymaliśmy z Kijowa od tow. Arutiuniana serdeczny list z pozdrowieniami dla polskich przyjaciół. Oto co pisze m. in. bohater-młodogwardzista:

„Otrzymałem Wasz list i byłem bardzo wzruszony i zadowolony, że w Polsce znacie i razem z nami cenicie pamięć moich poległych przyjaciół, członków Młodej Gwardii.

Piszecie, że zadziwia Was wytrwałość i bohaterstwo młodogwardzistów.

Jest to podstawowy rys charakteru młodzieży radzieckiej. Wielka wojna narodowa dowiodła, że ludzie radzieccy, młodzież radziecka, gotowi są w każdej chwili bronić swojej ojczyzny, dopóki w piersi bije serce, a w żyłach płynie choć kropla krwi.

Interesuje Was los pozostałych przy życiu młodogwardzistów. Przy życiu pozostało tylko ośmiu, a było ich stu czterech.

Waleria Borc pracuje w Moskwie, jako profesor języków obcych. M. Szyszczenko oraz Olga i Nina Iwancowe pracują w komitetach partyjnych. Anatol Łopuchow, Wasyl Lewaszew i ja pracujemy w Komsomole. Radik Jurkin jest lotnikiem morskim. Oto zdaje się wszyscy".

List ten sprawił nam wielką radość, którą pragniemy się podzielić z wszystkimi kolegami. W tych dniach planujemy zorganizowanie apelu porannego dla uczniów wszystkich szkół Pułtuska, na którym odczytamy list towarzysza Arutiuniana.

Uczniowie kl. XI b Państw. Szkoły Ogólnokształcącej Pułtusk

Odpady zamiast całej blachy

Warsztat Mechaniczny Zarządu Robót Wykończeniowych i Produkcji Pomocniczej 4-G otrzymał w marcu br. zlecenie na wykonanie 340 sztuk parapetów podokiennych dla budowy wieżowca na Placu Wareckim. Termin wykonania zamówienia wyznaczono na 31 marca.

W związku z tym kierownictwo Warsztatu za pośrednictwem Zarządu RW i PP 4-G zapotrzebowało w dniu 8.III w Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Budownictwa blachę żelazną grubości 3 mm o wymiarach 2500 mm na 1250 mm.

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia zamiast zamówionych arkuszy blachy przysłało 5100 kg pozostałych odpadów blachy nie nadających się do produkcji parapetów. Wobec tego kierownik warsztatów nie przyjął tych odpadów i zażądał przysłania odpowiedniej, zapotrzebowanej blachy.

Nieprzysłanie od razu przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia zapotrzebowanego materiału na parapety przyniosło duże szkody, ponieważ:

1) niewykonanie przez Warsztat z winy PZB w terminie parapetów podokiennych przyczyni się do zahamowania robót przy budowie wieżowca,

2) ładowanie i transport odpadów z magazynów Przedsiębiorstwa Zaopatrzenia do Warsztatów na Plac Warecki i z powrotem pociągnęło za sobą wydatki, a niepotrzebne koszty.

Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Budownictwa powinno wnikliwie analizować i załatwiać zapotrzebowania zakładów, które zaopatruje.

KAZIMIERZ ZIÓŁKOWSKI
Warszawa

O audycjach lokalnych w Bielsku Podlaskim

Miejski radiowęzeł w Bielsku Podlaskim, korzystając z przerw w programie ogólnym Polskiego Radia nadaje tzw. audycje lokalne, zawierające różne ciekawe wiadomości z terenu powiatu bielskiego lub ostatnie zarządzenia i uchwały Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

Audycje te są bardzo pożyteczne i spełniałyby swoją rolę, gdyby nie strona techniczna ich wykonania.

Speakerzy lub też inni wykonawcy przekręcają wyrazy obcego pochodzenia i „połykają" całe zdania, wypaczając często przez tego rodzaju interpretację sens nadawanych audycji.

Toteż sposób nadawania lokalnych audycji radiowych w Bielsku Podl. powinien jak najszybciej ulec radykalnej zmianie.

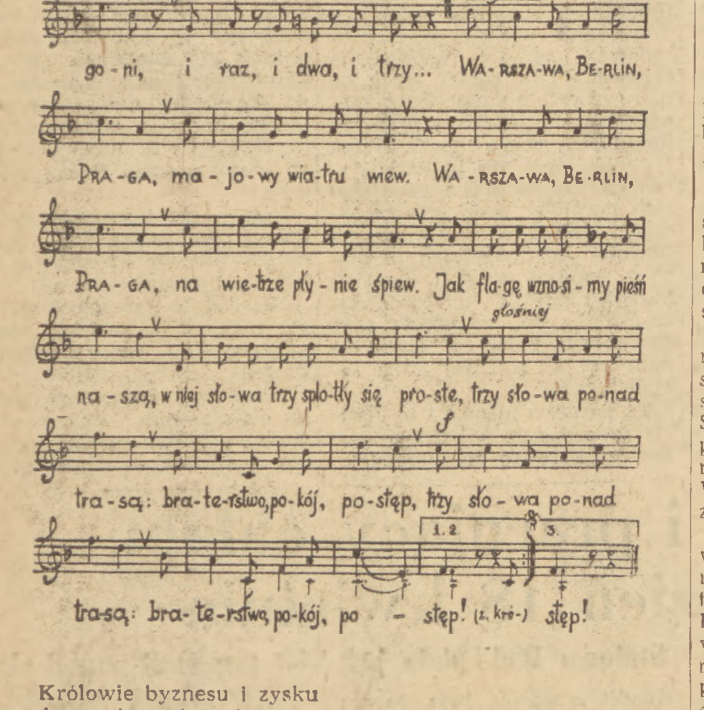
BAZYLI ALEKSIEJUK
Leniewo, pow. Bielsk Podl.

V MIĘDZYNARODOWY WYŚCIG POKOJU

Do drużyny [illegible] Czechosłowacji [illegible] rodowy Kolarski [illegible] koju „Trybuny Ludu", „Neues Deutschland" i „Rudeho Prava" wyznaczeni zostali następujący zawodnicy: Jan Vesely, czołowy kolarz CSR, który odniósł wiele sukcesów zarówno w swoim kraju, jak też na terenie międzynarodowym, następnie Jan Knezourek, który startował w zeszłorocznym Wyścigu Pokoju, Józef Skorzepa — uczestnik Wyścigu w roku 1950, Puklicki — znany w Polsce ze startu w 1949 r., Svoboda — z roku 1951 i młody, dobrze zapowiadający się kolarz Nesl, którego zobaczymy po raz pierwszy.

WARSZAWA-BERLIN-PRAGA
piosenka

Słowa: Wojciech Lipniacki Muzyka: Alfred Gradstein

Królowie byznesu i zysku
daremnie wołają, straszą:
miliony jednoczy w kół błysku
srebrzysta wstęga trasy,
i raz, i dwa, i trzy...

REFREN:
Warszawa — Berlin — Praga,
majowy wiatru wiew,
Warszawa — Berlin — Praga,
na wietrze płynie śpiew.
Jak flagę wznosimy pieśń naszą
w niej słowa trzy splotły się proste,
trzy słowa ponad trasą:
braterstwo, pokój, postęp.

[illegible]orwała nas droga daleka,
[illegible]rzewodnik nasz — to gołąb,
nasz motor — to miłość człowieka,
[illegible]dzie szybciej kołom.
i raz, i dwa, i trzy...

REFREN:
Warszawa — Berlin — Praga,
itd.

Tydzień na arenie świata

Zygmunt Broniarek

W wywiadzie na temat ostatniej sesji Światowej Rady Pokoju, profesor Leopold Infeld przytoczył fakt charakterystyczny dla cynizmu amerykańskich siewców bakterii. W jednej z gazet amerykańskich ukazała się karykatura przedstawiająca żołnierza amerykańskiego, który wskazuje na owady i mówi: *„Po co mamy walczyć, kiedy one odwalą za nas robotę!"*

Interwenci amerykańscy w Korei rzucili do walki zatrute owady, ponieważ ich właśni żołnierze — wbrew bańczucznym zapowiedziom sztabu Ridgwaya — nie mogą poradzić sobie z bohaterskim narodem koreańskim i ochotnikami chińskimi. Straty agresorów rosną nieprzerwanie: ostatnie dane, opublikowane przez Agencję Nowych Chin stwierdzają, że tylko w ostatnich dwóch miesiącach agresorzy stracili ogółem w zabitych, rannych i wziętych do niewoli 12.593 żołnierzy i oficerów w tym 6.721 żołnierzy i oficerów amerykańskich. Artyleria przeciwlotnicza i lotnictwo wojsk ludowych straciły 192 samoloty nieprzyjaciela i uszkodziły 450.

Aby zapobiec epidemiom strona ludowa zorganizowała specjalne kolumny sanitarne. Dzięki energicznej interwencji tych kolumn, olbrzymie ilości zakażonych owadów zostały zniszczone, a epidemie, które rozpętać chcieli interwenci amerykańscy — zlikwidowane w zarodku.

W obronie dziecka, w obronie pokoju

Straszliwy jest rejestr zbrodni interwentów amerykańskich w Korei. Na szczególnie haniebny obraz składają się bestialstwa wobec dzieci koreańskich, które stały się przedmiotem barbarzyńskich ataków agresorów. Kiedy na Międzynarodowej Konferencji w obronie dziecka, która zakończyła właśnie swe obrady w Wiedniu mówiła o tym delegatka koreańska Kim En-sun w oczach wielu przedstawicieli i delegatek zabłysły łzy wzruszenia, oburzenia i gniewu. *„Rozbójnicy amerykańscy* — mówiła Kim En-sun — *przekształcili nasze miasta i wsie w ruiny. Mordują oni dzieci, kobiety i starców, zakopują żywcem ludzi i dokonują innych straszliwych zbrodni. Obecnie barbarzyńcy amerykańscy uciekli się do broni bakteriologicznej. Ale wszystko to na nic im się nie zda. Amerykańskim interwentom nie uda się złamać woli narodu koreańskiego. Tu z tej trybuny raz jeszcze powtarzamy: Amerykanie, precz z Korei!"*.

Konferencja w obronie dziecka zgromadziła delegatów z 61 krajów. Przebiegała ona pod hasłem wzmożenia walki o pokój, walki przeciwko planom amerykańskim rozpętania nowej wojny, walki o stworzenie warunków, w których dzieci całego świata mogłyby uczyć się, bawić i rozwijać swobodnie. Konferencja uchwaliła apel do narodów świata o zjednoczenie wysiłków w walce przeciwko amerykańskim podpalaczom świata i mordercom dzieci.

„Ministrowie" tuniscy pod eskortą

Imperialiści amerykańscy, którzy nie szczędzą wysiłków, by przedstawić się narodom świata w roli „obrońców wolności" zademonstrowali ostatnio znowu jak słowa te rozumieją w praktyce. W Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych, delegacja amerykańska wraz z delegacją francuską i innymi marionetkami uniemożliwiła rozpatrzenie skargi tuniskiej w sprawie bestialstwa kolonizatorów francuskich. Stany Zjednoczone a wraz z nimi delegacje trzech ich satelitów, wstrzymując się od głosu, storpedowały próbę grupy państw azjatyckich i arabskich poruszenia tej kwestii na forum międzynarodowym. W ten sposób dowiodły one raz jeszcze, że w całej pełni popierają krwawą wojnę kolonialną, rozpętaną przez imperialistów francuskich przeciwko narodowi tuniskiemu.

W odpowiedzi na bestialski terror francuskich kolonizatorów, wspieranych przez amerykańskich imperialistów, naród tuniski wzmaga wciąż walkę o niepodległość swego kraju. Przekonali się o tym raz jeszcze kolonizatorzy, gdy dokonali uroczystej „intronizacji" nowego kolaboracyjnego „rządu" tuniskiego. Agencje zachodnie przyznają, że cała uroczystość odbyła się pod kontrolą tysięcy policjantów i żołnierzy w pełnym uzbrojeniu, a każdy z „ministrów" otrzymał specjalną eskortę wojskową. Mimo tych środków ostrożności, przed rezydencją „premiera" Bakusza odbyła się wielka demonstracja, a siedziba „premiera" obrzucona została kamieniami. Na terenie całego kraju trwa nadal patriotyczna akcja sabotażowa w fabrykach i portach, trwa powszechny strajk kupców.

Droga do pokoju w Europie

W walce o utrzymanie i utrwalenie pokoju w Europie, nowym, poważnym wkładem była nota Związku Radzieckiego w sprawie pokojowego uregulowania problemu niemieckiego. Nowa inicjatywa ZSRR spotkała się z gorącym poparciem w całej Europie i na świecie. Nota ZSRR proponując przeprowadzenie wolnych wyborów w Niemczech i wysuwając projekt zwołania konferencji czterech w tej kwestii raz jeszcze wykazała konsekwentne dążenie ZSRR do zabezpieczenia pokoju w Europie. Inicjatywa ZSRR wywołała tak wielkie wrażenie, że nawet prasa burżuazyjna nie może tego wrażenia przemilczeć. Reakcyjny paryski „Figaro" stwierdza, że *„propozycja czterostronnej kontroli wyborów w Niemczech jest zgodna z Poczdamem i pod względem prawnym jest trudna do zaatakowania"*.

Wobec presji opinii publicznej, w niezwykle trudnym położeniu znalazł się „rząd" Adenauera. Musi to przyznać nawet agencja amerykańska „United Press", która pod datą 16 bm. telegrafuje z Bonn: *„Ostatnia oferta Rosjan postawiła rząd Adenauera wobec niezwykle trudnej sytuacji... Adenauer zawsze odpowiadał na krytyki... że jest w każdej chwili gotów przedyskutować sprawę ogólnoniemieckich wyborów. Obecnie Rosjanie mówią właśnie, że są gotowi do rozmów. Adenauer i jego przyjaciele twierdzą z kolei, że nie są przygotowani do pertraktacji"*.

Nie trudno zgadnąć dlaczego „Adenauer i jego przyjaciele" nie są gotowi do pertraktacji. Ich celem nie są bowiem pertraktacje ale dalsze zbrojenia w ramach bloku atlantyckiego, dalsza odbudowa Wehrmachtu i szczucie przeciw krajom obozu pokoju.

Ale polityka ta z każdym dniem natrafia na coraz większe trudności. Wzmaga się opór narodów przeciwko amerykańskim awanturom a opinia publiczna całego świata coraz donośniej domaga się położenia kresu polityce zbrojeń, przygotowań wojennych i prowokacji żądając wejścia na drogę porozumienia i pokoju.

Historyczne wydarzenie

Z tych to względów Międzynarodowa Konferencja Gospodarcza, której zadaniem było właśnie porozumienie w dziedzinie gospodarczej spotkała się z tak entuzjastycznym przyjęciem.

Konferencja w Moskwie wywarła olbrzymie wrażenie na całym świecie. Nawet wielkokapitalistyczny „New York Times" przyznać musi, że *„odbiła się ona echem, jakiego nie oczekiwały amerykańskie koła polityczne"*. Konferencja była poważnym wkładem w dzieło międzynarodowego porozumienia ugruntowując w świadomości ludzi — a przede wszystkim tych kół, które najbardziej podatne są na propagandę amerykańską — przekonanie, że pokojowe współistnienie dwóch różnych systemów jest możliwe i konieczne w interesie światowego pokoju. W ten sposób, jak to stwierdził członek delegacji polskiej prof. Chałasiński — *„konferencja stała się wydarzeniem o historycznym znaczeniu"*.

W hołdzie ukochanemu Prezydentowi

Tak też ocenił ją naród polski, który gorąco popiera wszystkie wysiłki, zmierzające do zabezpieczenia pokoju.

Naród polski wie, że tylko w warunkach pokoju będzie mógł umacniać i pogłębiać te wielkie zdobycze, jakie wywalczyła klasa robotnicza Polski pod przewodem ukochanego Wodza mas pracujących naszego kraju, przewodniczącego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej towarzysza Bolesława Bieruta. W dniu 60 rocznicy Jego urodzin cały naród polski przeniknięty miłością i wdzięcznością, których nowym dowodem była fala zobowiązań urodzinowych, złożył Mu najserdeczniejsze życzenia długich lat życia w służbie narodu i partii.

60 rocznicę urodzin święciły razem z nami wszystkie bratnie narody krajów obozu pokoju.

Uroczystości te były widomym znakiem głębokiej solidarności krajów obozu pokoju w służbie sprawy, której towarzysz Bierut poświęcił całe swe życie — w służbie Socjalizmu i Pokoju.

Przed Zlotem Młodych Przodowników pracy

Aby godnie uczcić zbliżający się Zlot Młodych Przodowników młodzi robotnicy z fabryk, kopalń, hut i szkół, ZMP-owcy z gromad, PGR-ów i spółdzielni produkcyjnych zobowiązują się pracować jeszcze lepiej i ofiarniej dla szczęścia Ojczyzny. Na zdjęciu: przodująca ZMP-owska brygada z Nowej Huty, osiągająca 250 procent normy. (Od lewej: Feliks Piotrowski, Antoni Nowak, Marian Mikosz, Kazimierz Mamierek) Foto CAF — Wdowiński

ZABŁYSŁY WIELKIE LITERY: „BIERUT"

(KORESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU" Z CZĘSTOCHOWY)

17 bm. wieczorem na wysokich kominach nowej stalowni huty „Częstochowa" zabłysły litery: „B i e r u t"...

*

Upłynęło zaledwie 10 miesięcy. 12 czerwca ubiegłego roku uruchomiono pierwszy piec martenowski. 17 kwietnia bieżącego roku stężały już mury szóstego martena.

Z piątego pieca popłynęły tony stali. Ostatnie, żelazne przęsło nowej stalowni wypełniają szybko szkło, cegły i blacha. Stary znajomy dźwig „Marian" podpiera wiszącą pod sklepieniem trzecią suwnicę lejniczą. W najbliższych dniach i ona zacznie pracować.

Z pomostu nowej stalowni widać płaszczyznę budowy „Mirów". 10 miesięcy temu były tam tylko głębokie wykopy. Dzisiaj wprost z zielonych pól, wysoko w górę pną się potężne nadrzewnice, korpusy wielkich pieców i mury jeszcze jednej stalowni.

Stara i nowa huta

Nowe obiekty przemysłowe szybko zdobywają teren. Sama walcownia zajęła 300-metrowy odcinek. Niskie, małe hale starych oddziałów nikną na tle olbrzymiej nowej stalowni i innych gmachów przemysłowych.

50 lat temu powstała huta Częstochowa. W mrocznych, z cegły i desek zbudowanych oddziałach, przez długie dziesiątki lat nic się nie zmieniało. W ponurym mroku, wśród monstrualnych, prymitywnych „mechanizmów" starej walcowni — mechanizmów, wykonujących jedynie zasadnicze prace, uwijali się ludzie. W ręczne kleszcze chwytali gorące żelazo, kierując je w odpowiedni profil walca.

Żelazny, rozpalony do białości pręt biegnie z szybkością 9 metrów na sekundę. Jeden niewłaściwy ruch, spóźnienie o chwilę, grozi wypadkiem. Życie zależy od zręczności i od — przypadku. Ludzie, którzy tu pracowali musieli być nie lada akrobatami.

W nowej walcowni, przy piecu obrotowym pracuje tow. Józef Buchacz. Steruje sadzarką i wypełnia piec wlewkami. Druga taka sama wsadzarka podaje gorące wlewki na prasę. Stamtąd — przedziurawiony zlewek wędruje po elektrycznej trasie na skośne walce i dalej do tzw. „pielgrzyma", gdzie odbywa się właściwe walcowanie.

Wszystko wykonują mechanizmy. Człowiek nie potrzebuje zbliżać się do gorącego żelaza nawet na odległość jednego metra.

Grube mury starej stalowni nie dopuszczają prawie do wnętrza światła. Piece roznoszą żar, jest ciemno i duszno. Suwnice i urządzenia mechaniczne (jeżeli można je tak nazwać), mają skomplikowaną konstrukcję, lecz niską wydajność. Ich niedołężność naprawia ludzka praca, ludzka siła.

Gmach nowej stalowni prawie w 90 procentach okrywa szkło. Szeroki pomost przed piecami, cztery mechaniczne wsadzarki na 6 martenów — przestronno, jasno.

Zmieniło się wszędzie

Zmieniło się. Zresztą nie tylko wygląd huty i nie tylko praca. Słynny przodownik pracy — Witold Niegut na budowę częstochowskiej nowej huty — przyszedł wprost ze wsi. Dziś jest studentem wrocławskiego technikum. Kiedyś, dawno — kobiety, pracujące w tej hucie można było policzyć na palcach. W budowie nowych obiektów wzięło ich udział wiele. Pracowały przy murarzach, cieślach, przy robotach drogowych.

Obecnie — spotkać je można wszędzie. Pracują jako ślusarze, palacze kotłowni, maszyniści, elektromonterzy, tokarze, frezerzy. Sięgają po najbardziej skomplikowane prace. Przodownice pracy: Helena Bogubowicz, Krystyna Pluta i Wiesława Smaga słynne są w hucie, na osiedlu Raków, w Częstochowie, w kraju.

Budowa nowych obiektów przemysłowych w hucie, noszącej obecnie dumne imię towarzysza Bolesława Bieruta, budowa, która wprowadziła do osiedla Raków, Częstochowy i okolic tyle zmian — kosztowała wiele. O ogromie prac przy wznoszeniu nowej stalowni już pisano nieraz. Przy budowie i urządzeniu tylko walcowni wywieziono 611 tysięcy metrów sześciennych hałdy, wypompowano 20 milionów metrów sześciennych wody, użyto 24 tysiące metrów sześciennych betonu, 5.300 ton konstrukcji stalowej, wykonano 1.560 metrów bieżących kanałów podziemnych, zamontowano 4.600 ton maszyn i urządzeń, przeprowadzono 55 kilometrów kabla, itp. itp.

W przeddzień wielkiego dnia nadania hucie imienia Bolesława Bieruta, na wartach dla uczczenia 60 rocznicy Jego urodzin stała już cała załoga. Co krok spotykało się czerwone chorągiewki z napisami: „Warta na cześć 60 rocznicy urodzin towarzysza Bieruta".

Nadszedł uroczysty dzień

Wszystkie zobowiązania zostały zrealizowane. W nowej stalowni najlepsze wyniki osiągnęli: brygada I wytapiacza tow. Figzała — 146,5 procent, brygady Krajewskiego — 141,5 procent, Kasprzaka — 141 procent i Maryniaka — 131,8 procent normy.

Załoga starej stalowni zobowiązania swe wykonała już w dniu 31 marca. Najlepszy czas wytopu osiągnęła brygada tow. Kondysa — 6 godzin 25 minut. Pracownicy wielkiego pieca wykonali swe zobowiązania w 110 procentach. Ogólna wartość zrealizowanych zobowiązań wynosi 3,5 miliona złotych.

W wyniku realizacji zobowiązań zespołów budowlanych, w przeddzień 60 rocznicy urodzin towarzysza Bolesława Bieruta uruchomiony został piąty marten w nowej stalowni i nowa, potężna walcownia.

Wieczorem, w dniu 16 bm rozmawiałem z pierwszym gazowym wielkiego pieca — tow. Władysławem Kałką.

„Widzicie, towarzyszu — mówił — już trzy lata temu nasz piec miał być remontowany. Sprowadzono na remont cegłę. Ale my tak o niego dbamy, że po roku cegłę sprzedano, bo dyrekcja stwierdziła, że remont nie jest jeszcze potrzebny. Kilka dni temu załoga naszej huty wysłała list do Prezydenta, aby pozwolił naszą hutę nazwać Jego imieniem. Jeżeli spotka nas ten honor, piec nasz na pewno obejdzie się bez remontu do końca planu 6-letniego. Już my się o to postaramy".

W dniu 17 bm. wieczorem w świetle reflektorów, błyszczały na wysokich kominach nowej stalowni duże białe litery: „B i e r u t".

LESZEK TEPER

W S T O L I C Y

Ponad 14 tysięcy izb wybuduje w br. Stołeczna Dyrekcja BOR

Dzięki zakrojonej na szeroką skalę rozbudowie dzielnic mieszkaniowych w roku 1952 przybędą Warszawie 14.392 izby w nowowybudowanych obiektach mieszkalnych wznoszonych na zlecenie Stołecznej Dyrekcji Budowy Osiedli Robotniczych. Kubatura wybudowanych w roku bieżącym budynków mieszkalnych i urządzeń socjalnych, które zostaną oddane w ciągu 1952 roku przekroczy 4 miliony metrów sześciennych.

Najwięcej izb — 3968 otrzyma do końca br. dzielnica Muranów. 1902 izby przybędzie w nowych blokach MDM, 1300 otrzymają dzielnice mieszkaniowe na Grochowie i 1164 — Młynów. Setki nowych izb przybędzie również w dzielnicach Praga II, Mokotów, Ochota i Mirów.

Niezależnie od tego w dzielnicach tych przekazane zostaną do użytku dziesiątki nowych obiektów socjalnych i pomocniczych jak żłobki, przedszkola, szkoły, świetlice, punkty usługowe, pralnie i lokale sklepowe. *(z)*

Wokół placów budowy musi być porządek

W ubiegłym miesiącu poruszyliśmy sprawę nieporządków panujących wokół placów budowy w bardzo wielu dzielnicach stolicy. W związku z tym Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego Warszawa wydał do wszystkich zjednoczeń pismo okólne. Pismo to nawiązując do naszej notatki stwierdza, że stan placów wokół budów jest zły. Chodniki są zajmowane samowolnie pod składowanie materiałów budowlanych, na placach panuje nieporządek. Centralny Zarząd BM zwraca uwagę na konieczność szybkiego uporządkowania placów i bezwzględnego przestrzegania obowiązujących przepisów. Niestosujący się do tego polecenia kierownicy robót będą karani.

Otwarcie wielkiej restauracji „Stolica" w Centralnym Domu Towarowym

18 bm. uruchomiona została na szóstym piętrze gmachu CDT w Warszawie największa i najnowocześniejsza w kraju restauracja - bar „Stolica". Oddanie do użytku ludności pracującej Warszawy nowej placówki gastronomicznej jest wynikiem realizacji zobowiązań załogi budowlanej i pracowników przemysłu gastronomicznego.

Nowy lokal gastronomiczny będzie mógł obsłużyć około 5 tysięcy konsumentów dziennie.

Obecność nie-obowiązkowa

Wydział Handlu Prezydium Stołecznej Rady Narodowej zawiadomił pismem z dnia 9 kwietnia dzielnicowe rady narodowe i dyrekcje MHD i WSS, że w dniu 18 kwietnia br. odbędzie się w lokalu Okręgowego Przedsiębiorstwa Handlu Opałem przy ulicy Ordynackiej 11 narada robocza w sprawie rozmieszczenia sieci detalicznej sprzedaży opału.

„Obecność przedstawicieli DRN i poszczególnych dyrekcji MHD i WSS — obowiązkowa". — podawało pismo Wydziału Handlu.

W piśmie brak było wzmianki, że obecność przedstawiciela Wydziału Handlu jest również — obowiązkowa...

Zebrani w liczbie około 30 osób czekali od godziny 9 do godziny 10.30 na przedstawiciela instytucji zwołującej naradę — bezskutecznie...

Narada nie odbyła się... *(wj)*

Z centralnego ośrodka szkolenia partyjnego PZPR

W przyszłym tygodniu odbędą się w Centralnym Ośrodku Szkolenia Partyjnego PZPR, Mokotowska 25, następujące seminaria:

I stopień — Temat: „Życie i działalność towarzysza Bolesława Bieruta". Dla kierowników dzielnicowych seminariów — dnia 22.4 godz. 16.30.

II stopień — Temat: „Życie i działalność towarzysza Bolesława Bieruta". 1) Dla kierowników dzielnicowych seminariów — dnia 22.4 g. 16.30. 2) Dla wykładowców II stopnia. Dzielnicy Śródmieście grupa I — dn. 23.4 g. 16.30, dzielnicy Mokotów dn. 23.4 g. 16.30.

Uwaga: Seminarium dla wykładowców II stopnia KD Śródmieście Grupy II odbędzie się dnia 23.4, o godz. 16.30, w lokalu KD.

Szkoły wieczorowe — Temat: „Zadania gospodarcze na rok 1952". Dla kierowników szkół wieczorowych — dnia 24.4 godz. 16.45.

Samokształcenie — Temat: „Partia bolszewików w okresie przygotowania i dokonania Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej". Grupa III — dnia 23.4 godz. 17.00. Temat: „Walka o budowę Polski Ludowej". Grupa V i VI — dnia 23.4 godz. 17.00.

Ośrodek udziela pomocy w pracy szkoleniowej zarówno wykładowcom jak i słuchaczom kursów codziennie w godzinach od 18—20, w niedzielę i święta od 10—15.

Zmiany w ruchu pociągów podmiejskich w niedzielę 20 bm.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie podaje do wiadomości publicznej, że wobec konieczności wykonania niezbędnych robót w związku z przebudową węzła warszawskiego w dniu 20 kwietnia br. tj. w niedzielę w dniu, w którym jest mniejsze nasilenie ruchu pasażerskiego, nastąpi ograniczenie ruchu podmiejskiego, a mianowicie:

Nie będą kursować następujące pociągi:

pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście do Mińska Maz. o godz. 5.47, 9.35, 11.35, 12.35, 14.30, 15.25 i 16.54 oraz odchodzący z Warszawy Wschodniej o godz. 4.20.

Z Mińska Maz. przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 7.52, 11.58, 13.58, 14.58, 16.38 i 19.03 oraz przychodzące do Warszawy Wschodniej o godz. 6.15 i 17.00.

Ponadto pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście o godz. 6.45, 7.59, 15.57 i 17.40 będą kursować tylko do Rembertowa jak również pociągi przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 8.40, 10.03, 18.03 i 20.03 będą kursować tylko z Rembertowa.

Do Pruszkowa nie będą kursować pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście o godz. 5.35, 14.43, 18.13 oraz z Pruszkowa przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 7.27, 16.10 i 19.58.

Do Grodziska Maz. nie będą kursować pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście o godz. 6.12 i 7.54 oraz z Grodziska Maz. przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 8.13 i 9.33.

Do Błonia nie będą kursować pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście o godz. 4.03, 10.26 i 13.25 oraz z Błonia przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 5.45, 12.12 i 15.42.

Do Otwocka nie będą kursować pociągi odchodzące z Warszawy Śródmieście o godz. 4.01 i 4.20 oraz z Otwocka przychodzące do Warszawy Śródmieście o godz. 7.02 i 6.10.

Ponadto do godziny 19.30 tegoż dnia będzie wstrzymany całkowicie ruch pociągów z dworców Warszawa Śródmieście i Warszawa Wschodnia przez Rembertów do Wołomina i Tłuszcza, do i z których to stacji będzie komunikacja tylko z dworcem Warszawa Wileńska.

TEATRY

Polski — „Obcy cień" — g. 19. **Kameralny** — „Król i aktor" — g. 19. **Narodowy** — „Sułkowski" — g. 14. **Nowy** — „Uczone białogłowy" — g. 19. **Powszechny** — „Pan Geldhab" — g. 14. „Mirandolina" — g. 19. **Współczesny** — „Profesja pani Warren" — g. 19. **Domu Wojska Polskiego** — „4:0 dla ATK" — g. 19. **Syrena** — „To się pokaże..." — g. 19.15. **Satyryków** — „Objeżdżalnia społeczna" — g. 19.30. **Nowej Warszawy** — „Mindowe" — g. 19. **Ateneum** — „Zwycięstwo" — g. 19. **Muzyczny** — „Ożenić się nie mogę" (premiera) — g. 19. **Guliwer** — „Gęgorek" — g. 13 i 17.30. **Lalka** (sala CDD) — „Maciej Kłosek" — g. 14.30. **Baj** (Rakowiecka 6) — „Królowa śniegu" — g. 17.

KINA

Moskwa — „Młodość Chopina" — g. 12.30, 15, 17.30, 20. **Palladium** — „Cztery pokolenia" — g. 15, 17, 19, 21. **Atlantic** — „Dziewczyna o białych włosach" — g. 11, 15.30, 18, 20.30. **Praha** — „Młodość Chopina" — g. 12.30, 15, 17.30, 20. **Polonia** — „Statek Derbent" — dodatek „Wilk i niedźwiadki" — g. 14, 16, 18, 20. **Stolica** — „Dubrowski" — dodatek „Jezioro Tajmyr" — g. 14, 16, 18, 20. **W—Z** — „Dzieje kompozytora" — dodatek „Zabytki starodawnego budownictwa" — g. 14, 16, 18, 20. **1 Maj** — „Ziemia drży" — g. 14, 16, 18, 20. **Ochota** — „Nowy dom" — dodatek „Słoneczna polana" — g. 14, 16, 18, 20. **Syrena** — „Dziewczyna i traktor" — g. 15, 17, 19, 21. **Tęcza** — „Cienie na torach" — dodatek „Żerań" — g. 14, 16, 18, 20. **Lotnik** — „Zawieja" g. 17 i 19.

Uwaga: cena biletów na seanse w kinie **Atlantic** o godz. 11 i w kinie **Polonia** — o godz. 14, wynosi 1.35 zł.

RADIO

NIEDZIELA, 20 KWIETNIA

Program I na fali 1322 m.

Program dnia 7.20 14.00. Wiadomości 6.00, 7.00, 8.00, 12.04, 16.00, 20.00, 23.00.

6.05 Muzyka, 7.25 Wiązanka melodii operetkowych, 7.55 Kalendarz Radiowy, 8.10 Muzyka baletowa, 8.30 „Naród Pierwszemu Obywatelowi". 9.00 Odpowiedzi „Fali 49", 9.10 Aud. dla wykładowców kursów partyjnych II stopnia, 9.30 „Dla każdego coś miłego", 10.30 Aud. dla wojska, 11.15 Z cyklu: „Badania nad przeszłością państwa polskiego" — pog. prof. dr. K. Moldenchawera pt. „Rośliny sprzed tysiąca lat". 11.30 Robert Schumann — „Sceny dziecięce" w wyk. R. Smendzianki, 12.15 Przerwa, 14.05 Aud. dla wsi, 15.15 Melodie ludowe do tańca gra Polska Kapela p. d. F. Dzierżanowskiego, 15.45 „O gatunkach roślin i zwierząt" — gawęda przyrodnicza M. Toneckiego, 16.20 „Nasze chóry śpiewają", 16.40 „Pan Tadeusz" — A. Mickiewicza, 17.00 Utwory wiolonczelowe w wyk. Światosława Knuszewickiego, 17.20 Felieton, 17.30 Verdi — „Aida" — opera, 20.30 Muzyka taneczna, 21.30 Zagadka literacka w oprac. Z. Kopalki, 22.00 Wiadomości sportowe z całej Polski, 22.30 Wieczorna serenada, 23.10 Koncert solistów.

Program II — na fali 367 m.

7.05 Muzyka rozrywkowa, 7.25 Wiązanka melodii operetkowych, 7.55 Kalendarz Radiowy, 8.15 Muzyka baletowa, 8.30 Wszechnica Radiowa, 8.50 Aud. SKRK, 9.00 Muzyka klasyczna, 9.30 Aud. dla dzieci w wieku przedszkolnym, 9.45 „Wieś tańczy i śpiewa", 10.00 Przegląd prasy stołecznej, 10.05 Skrzynka ogólna P. R. w oprac. T. Krzemienia, 10.20 „Naród Pierwszemu Obywatelowi", 10.50 Robotnicze Zesp. Świetlicowe przed mikrofonem P. R., 11.10 Poezja i muzyka, 11.40 Skrzynka Wszechnicy Radiowej, 12.15 Poranek symf. w wyk. Ork. P. R. p. d. A. Rezlera, 13.15 „Dzieci słońca" — pog. przyrodnicza w oprac. mgr. W. Geldnera, 13.30 Koncert rozrywkowy, 14.00 „Syn rybaka" — fragm. pow. W. Łacisa, 14.15 Kwadrans piosenek radzieckich, 14.30 Recenzja teatralna i filmowa, 14.45 Tygodnik warszawski, 15.00 „Śpiewamy pieśni i piosenki", 15.15 Aud. dla dzieci, 16.00 „Co przynosza nowe „Problemy", 16.20 Koncert Chopinowski w wyk. Raula Koczalskiego, 16.50 Felieton, 17.20 Koncert Ork. Rozgł. Wrocławskiej p. d. T. Seredyńskiego, 18.00 „Czekamy na Lefty'ego" — słuch. wg sztuki Cliford Odet'sa, 18.20 Muzyka, 19.30 Na fali humoru i satyry, 20.00 Koncert ku czci Avicenny, 21.30 Melodie taneczne, 22.00 Wiadomości sportowe z całej Polski, 22.40 Motocyklowy wyścig pokoju — reportaż dźwiękowy, 23.00 XXVII aud. z cyklu: Koncerty Instrumentalne z tow. Ork., 23.10 Muzyka.

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet. Nakładem RSW „Prasa". Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefony: Redaktor Naczelny 8-22-60. Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28. Sekretarz Redakcji 8-82-29. Dział propagandy 8-65-35. Dział partyjny 7-34-10. Dział rolny 8-64-78. Dział kulturalny 8-65-25. Dział listów i interwencji 8-65-23. Dział miejski 8-71-82. Centrala: 7-01-21, 7-01-22, 8-51-04, 8-57-62, 8-82-28. Telefony nocne: Redaktor nocny 8-57-62. Redaktor tech. 7-01-21. Prenumerata [illegible] tel. 8-04-20, 22, 23, 30. Wpłaty na prenumeratę pocztową przyjmują wszystkie Urzędy Pocztowo-Telekomunikacyjne oraz kasy PPK „Ruch" w Warszawie przy ul. Srebrnej 6 i Plac 3 Krzyży 16. Prenumerata miesięczna w kraju 4 zł 50 gr, [illegible] zagraniczna 9 zł. Konto PKO — Nr 1-14008. Przy zgłoszeniu prenumeraty należy podać dokładny i czytelny adres. Administracja: Warszawa, ul. Wiejska 12, tel. 7-52-50. Zakłady Graficzne i Wydawn. Dom Słowa Polskiego. 3-B-17309